

טַהֲרָה תְּמִימָה יִשְׂרָאֵל

הבר ונטוּן הונטן החכם שלם
האילוסט אלון מוריין ורבינו
מנשה באנשאך איל בלעון נוי
הולנדי אה:

וועט נטעק לאטן סקודה ט",י סטולבי
קמכתומי עדיכו שענני ל' קלאיקיס נהאל"
יעקב ט"ז זג"ל קון נק"ק חמץטלט:
ויהפליין נמי' לדיין אטורני מיל"ר יונק פאל"ר
סחואן ו"ל מלכוב קון פלאן פאל"ר יונק פאל"ר
סיגלית חביבטוף טהאל' זיך מאכטן נרכזען
את נרכזט חמצעק חמצעיק פ"ל אחט לפסען פ'
יאטראן ויברכזנו ויקוסו לאויל ומוס מאן:

נדפס באנטוורט

ביבית השותפים היקר כמר אשר
אשיל בן הר"ר לעוד חונשלייט :
ישבר בערך אברהם לעוזר שליט.
כך אסף לאסוף יעקב בלע נס"ק

כליות מקומן עתידי

162 250 2 1000 200 800

2000 2000 1000 2000
1000 2000 1000 2000

and well enough, 8th 1691

16 2000 2000 1000 2000
and 2000 1000 2000 1000

1000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

and 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000

1782 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000 1000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000 1000 2000

2000 2000

2000 2000

2000 1000 2000

הקדמה

פְּרָאַרְתָּה שָׁוֹכֵן רֹומָה

Præarath Shōken Rōmā

פְּרָל מִזְכָּנִי, גָּלִילָה, זְכָרְקָי, הַתְּסִיקָּוָל וַתְּסִלָּלָה.
שְׂדָאָעָתִי, מִצְנִי עַלְלָה. עַל טֶכְטִי, יְשָׁרָחָלָן
כָּלָה. בְּמַלְסָס עַלְיָה נְכָלָה. וְלָהּ תּוֹסִיף סְנָטוֹלָס.
לְקוֹסָתָן סְסָפָלָה. וְלְעַלְלָותָן מְעַלְלָה אֲחָלָס. וְמַהְלָה
לְיַקְלָה. עַל נְקָמָס וְגַמְולָה. וְגַס טְוִיקִיס כְּמִישָׁט
עַוְלָה. כְּוֻעְלִיס פִּיסָּס עַל הַקְּלָה. עַל לְעַקְעָס תְּפָנְטִיס
בְּגַוְלָה. לְסְמָנְטִין סְכָל וְתְּעַלָּה. כְּזַוְּרָק קְוָל
וְמַגְנִיס לְמַעְלָה. בְּמַחְלָס דְּסָפָס עַטָּה נְסָס כָּלָה.
וְסְפָרָהִית מְנַבָּל עַלְלָה. יְקָודָה וְיְשָׁלָחָל כָּלָה.
וְכְטָנִי מְטָה יְשָׁלָחָל וְגַלָּה. וְהַיְן לָהּ עַוְלָה מְרוֹכָש
וְתְּעַלָּה. לְהַמְּעַלָּה נְחֹלָה. וְעַל זְהַת מְפָזְקִינִי
בְּהַלָּה. נְהַשְּׁעָת עַל הַקְּלָקָלָה. וְכְתָעַוְוִילִיתִי לְסָוִוִּין
הַלְּסְפָּנוֹלָה לְפִירָסָה. דְּנָלִיקָלָס כְּלַלְלָה. כְּנַעַן
וְלְגַןָּן. מְהֹול גָּלָות סְפָלָה. לְזָהָר וְתְּמָלָל וְלָל.
סְמָנָל כְּלָסָן עַס גְּנוּמָן סְוָלָה "גַּלִּי". וְלָהּ כְּלָסָן
סְוָלִי. כְּזָקָקְסְּלוֹסְטוֹף סְמָלָה. מְנָסָה גַּן יְשָׁלָחָל.
וְקָרָם טָמוֹ טְקוֹה יִשְׂרָאֵל. וְהַנִּי הַעֲקָעָקִין
כְּלָסָן קָל וְאַזְגָּה. לְפָזָן בְּקִוְּלָה כְּגָלָס. וְרַעַבָּה
כְּלָסָן.

Bibliotheca

Pesemthaliana

לוח ספרים

לעט טמלי לדן לקווש סונכליות נסכלתא:

- תלמוד ירושלמי
- תלמוד בבלי
- תרגוט
- ר' שמעון בן יוחאי
- סדר עולם
- לבותה
- ילקוט
- חנחומא
- יעסף בן גורדון
- רבינו סעדיה גאון
- ר' משה ממן מגדרים
- ר' אברהם אבן עדרא
- ר' שלמה ירחי
- אלרד הרני
- ר' רוד קמחי
- ר' בנימין טודעלענעא
- ר' משה גירונדי
- ר' לוי בן גרשום

לוח ספרים

ר' אברהם בר חייא
ר' יצחק אברבנאל
ר' ישוף כהן
ר' אברהם פלייזאָל
ר' מרדכי יפתח
ר' מרדכי ראטהּ

לעט טל סוכלי סומזק לאזקליס נטפל ס"ה:

אברהם אורטעליט
אגאטיאס
אנוסטינוס
אלעקסיס פאנגענס
אלפונשו קומעהרו
אלונסו אנטוניינו
אלונסו דע ערווילא
אלונסו פענערו
אריאס טונטאנו
בארזניה
בערוצוס

א ג 3 ז

קוטערו

ט

לוח ספרי אומנות

בוטענו
 בושיא
 קונסטנטין לאמפערור
 דידאלא סיקולא
 דיון
 דורעת
 הצלג גערטש
 עסבעיא געסארינסע
 פאמינה סטרארו
 פדנצישקא לאפעס דע גומארא
 גאנברארדו
 גראופיאו
 גווילעלמו פוסטעליא
 גווילעלטש בליזיא
 הענדייקו אלאנגראן
 חונא גראטס
 יאגומס פעדא
 יאנדע קאסטילאנטס
 יאנדע ביראנס
 יאנרומאן

יאנדע לנט
 יאנחאטקע
 יוסף דע אקסטה:
 יאנהייגען לינשאטו:
 לעסקרבוטוּס:
 לוקאנום:
 מאניאלטא:
 מארציליא פיניא:
 מאדריא:
 ניקולאוס טריינוגיא:
 אודיניניס:
 אודסיא:
 אוסוריא לוסיטאנו:
 פעדרא דע גיסא:
 פעדרא פלאנציא:
 פעדרא סימון:
 פעדרא הערנאנדרעס דע גוירא:
 פעדרא טעקסערא:
 פינדרא:
 פלאטון:

לוח ספרי אומנות

לוח ספרי אמות

פלימיאו :

טומאריאנו :

פרוקלו :

פודסיריאנו :

פוסעווינה :

פלוטארכა:

פיגנא טירנדהולאנו:

שטואל בוכדרא

סולינו

פראביבן

סועעתאנו מדאנגווילא

טאקייטה

טולומען

טומאס מאלווענרא

עקסענאפטונטי

זאגאטע

מעשה רב

מן אהרן לוי ספרדי

בשנת חת"ד לבריאת עולם ח' אלול
ולמפני הגוזרים אלף תרמ"ד י"ח
אנוסטום. בא יהודי ספרדי מארך ספרד
לכאן אמשטודם ושם אהרן לוי ומלפנים
בארכ' ספרד ר' יהודה שמו **אנטוני** א' ד"ע
מונטערז'ינוס. ומספר את הרבויות האלה
לפניהם קצת אנשי ספרדים באמת ובבירור
שבטו שתים וחצי שנה שעברו בסע מון הנם"ל
(בל"א האוון, מקום מעמד ספרינות) שבעל
הונדר"א מרינת הורדמעיבא (בל"א זו עשת
איידיאה) לישע למدينة פאפי"ן או מדינת
קווי"טה ווישבור איזודה פרדים מגוי אחד
מאנשי אינדי"א פראנצ'סקאדר"ע קסטיה לאז
שמו. רילך בחכורת שאר אנשי אינדי"א
מנחיגי פרדים. והיתה אחת ביג'הס ושקו כמו
בן היה פראנצ'סקאוביון אינדר"יאג'י ההחר'ם
 היה שמו קאו"קווע. ובנסעם בין הרי
קארדיילעדא

מיעשר רבמן אהרן לוי ספרדי

עליה' באשר שסת עט אלדי ורישע אלני מקורה בומן קרוב לראות בהס נקמה עליך עם גסטרי. יהי אהרין ייבא מאנטע' זיטט אל עיר קארטא' גינזא אשר בمعدב הוודו ייתנו אותו בבית האסורי' במצותה הבודה' ריס ליה בערת שפכו ארת שייחו ותפלתך לפני המקום ברוך הוא יידבר דברים האלה', בדור השם שלא עשניע עכ'ס או ברבי או כושיאו או אינדר'יאן. יהי כאשר הוכיד אינדר'יאן היה משתחה ויתכחל ליאמר. האינדר'יאן אם עבריס יהי באשר נחחה ושקטה רוחו בתוכו ויאמר וכי משוגע וחסר דעתן אין טהarianean עברי' המת' ותהי הטלה מהדר' או בכם יונרג'ימי' בכל פעם שהיה מתחבל תפלת הנוכחת ויאמר בוראי אין דשון זה, על חנס רגס היה נובל בהרבויות שדבר עט פרנץ' שקא האינדר'יאן הנזכר. ייקבל עליו בשכואה לחפור ולבקש את האמת בכל מדר' שאפשר ואם יצילחו השם' ית' מבית הבוראות ילך לתפש אחר פרנץ' שקא הנזכר שיעמידתו על

מעשת רבמן אהרן לוי ספרדי

קארדי' לעלה היה ביום אחד רוח וגשם יום פגיר ויפלו מן פרדי האינדר'יאן איזה משאו' מהסchorה' ומתקד העבודה והחלאה גדרולה פתחו לקלל את רוע מולס ויאמרו כואתה ושור הרברה מודל הוא שכל חטא תנו ופדי מעלנו' וינחם אוחם פרנץ' שקא ויאמר להם סבלו הצרה הזאת כי מהלה יבא לכט يوم מנוחה ייענו איזראוי ונכון לנו יום כודה בעבר שעשינו לעט קדוש וסגולדה מכל העמיס אשר על פני האדמה במרד ובפצע במצוות אנשי שפנ'י' א' כאקורדים' ולסבירות' או אנתנו ראים ונכונים לעונשים האלה' יהי ביום ההוא יינחו בין הרים התה' ויהי בליל היוצא מאנטע' זינוס מתיבת העשויה מעור' להם נקדים (כל' א צויב' אק או באשו' יט) ושאר מיני צוק' ראויבא אל פרנץ' שקא ויאמר אליו קח זארט' טמנ' אף שרבוט' סרה על עט שפנ'י' א' ויען אליו האינדר'יאן פרנץ' שקא ויאמר עדין לא לבת' אחד מאלף מרד' שעדראי ונכון לדבר עליהם

מעשה רבנן אחרון לוי ספרדי *

האינדי"ן שמחתני בדברייך אף שאיני יכול להאמין כי אין לך יודע להגיד את אבותיך ויענהו מונטע"זינוס בשבועה שאמרת לך האמת ריהי אחר שהיו נושאים ונותנים זמן מה בשאלות ותשובות ויאמר האינד"ן אין בתעתודות אלו וכיון ישראלי אתה .
ויענהו הן' ויאמר אליו האינד"ן אין בכחך
ויאמר דבר לפני כל מדר' שבלבך כי נבהלה תי
מפני דבריך אבל תחולת נשב וננוח מעט
ולשתחות ואחר נסיף לדבר . ויהי כאשר חנו
זמן מעט ויאמר האינד"ן אין אליו באהר
שהשייך חכמתך ונודל לבך לילך עמדיך
בקן אודיע לך מה שאחתה מבקש לירע . אבל
טוהרך אני שתליך בדרך ברגליך ולא תאבל
כיאם חטאים ולא תסוד מן הדבר אשר אומר
אליך ויענהו מונטע"זינוס שישור למשמעתו
ויהי אחדי כן ביום ב' ויבא האינד"ן אין לך
החדר אשר היה בו מונטע"זינוס ויאמר הסר
מוחך השך את כל אשקלך וקח לך הנעלים
של קנוקס ושיס אורותם ברגליך ואית המתר
זהה

מעשה רבנן אחרון לוי ספרדי

על האמת והנכונות . ויהי כאשר פרה אותו
המקטן ברוך הוא מבית חסודה בחסדו הנדרול
וישע אל הנמל הונדי"ר ואשר היה בראשונה
ויקר מקרחו וימצ' את האינד"ן אין פרנזי"ע קא
הנזכר וירבד עמו וישקהו אודות הרבע אשר
אמר לו כשהיו בין החרים אם הוא זוברז ויעז
האינד"ן ויאמר את הכל אני זוברז . ויאמר
אליו מונטע"זינוס דעתך וdzoni חוצה לישע
ולולך עמק . ויעז חנני מוכן לעשור רצונך
ולהפיק תשקד . ויתן לו מונטע"זינוס שלשה
מטבעות (リイブッシュ) ליקח בהם צדרה
לרכך . והואלקח בהם נעלים העשויים טן
קנוקס (بل"א האג"ף) . ויהי הטה הולכים
בדרך הלוך ודבר ויתודע מונטע"זינוס אל
האינד"ן ויאמר עברי אנבי משפט לוי ועיה
הואה . וכל השאר הווא רמות . ויתבלה
האינד"ן ויאמר ומה שם אבותיך . ויעז
אבותיך הם אברהם יצחק ויעקב . ויאמר
האינד"ן וכי אין לך אב אחר ויענהו שם
אבי היה לוא"ישר"ע מונטע"זינוס ויאמר עין
האינד"ן

טעה הרבן מאהרן לוי ספרדי ח

ג' אניות ראש עשת אח' בسفינה קטנה עשויה חלול ותצא האשה מן הספינה והאנשים לא יצאו וירבדו רחאנשים עם פרנץ' שקא מונטע' יונס לא הבין ממנו דבר ויטף להט את כל עסקו. ריביתו האנשיס ארץ פני מונטע' יונס ומן מה בכוונה גדורלה וידלגו מוחר הספינה ויפלו על צווארו ויחבקותו והאשה גסת תיא עשתה כזאת. אחר זאת הילך אחר מהאנשים לתוך הספינה והשניים עם האשה עמדו על חיבשה. וינשואל האנד' יאן פרנץ' שקא ווישתו לפניה דגלויס ארצה אבל האנשים האלים תרימנו אותו מן הארץ באחבה גדולה וירבו עמו. ואחר מכן מעט אמר פרנץ' שקא אל מונטע' יונס אל תרmeta בנטשך שהאנשים האלים יאמרו לך דבר עד שתשמע ותחזין דבריהם בכוונה ותכף לקחו שני האנשיס ארץ מונטע' יונס בינוים וירבו אליו (שמע ישראלה אלהינו ה' אחד) (דברי פרקו פסוקה) ופרנץ' שקא היה תמליך בינותם וימליך כל דבר ודבר נונגטע' זיגוס

מעשת רב מן אהרן לוי ספרדי

זהות חקח בירך ותולך אח'יו. ויעש כן מונטע' זיגוס ויעוב את חרבו ואת סרבלו ואת כל משאו וילכו. והאינדר' יאן גושא על שבמוג' מרדו' חטין' ושביחבלין' בחבל האחד היוקשי ואונקל של שתי יתרות (בל' א שצ'ין) קבוע בו עלות על ידו על הסלעים חגבוהי' והשני היה דקל עבר על ידו את הנחרות הקצרים שכין התריט על ידי אונקל דחוב (בל' א אנק' יר). ונעלים של קבוצות. וכסדר הוא הלבוכ' כל השבוע על יום השברת משפטו במקומות ההוא. וביום ראשון ושני שלישי נסעו והלכו אכל' ביחס הנ' בבור בשעה שמינית באור אל נהר גדול. ורחבי הויאו תר מנחר דיל' ראה שבפורטו' גאל' ויאמר אליו האינדר' יאן פה תראה את אחיך' ויעש רגלי' משאי' בגדי צמר נפן (בל' א קאט'ון) אשר היו חנוריס בהם ויעש בהם סיטוניות. ויהי ומן מעט אחר זאת לאו עשן נהיל ויאמר האינדר' יאן העשן הזה הויא אורן שיודעים ביאנו כאן' וישם רגלי' אחר. ותכף באגן

מעשה רב מן אהרון לוי ספרדי

מעשה רבמן אהרון לוי ספרדי ט

אחרי חט' שלחאלינו"באנשים. ורמו
לושיחו מוגדליךן ושיהיו יכולים לכתוב.
יהיכלו חותם לרבר את הדברים האלה פנה
היום. וכדברים האלה דברוגם ביו' ד' וביו'
ה' ולא יוחרי. ועל דבר זה היה מונטע"זינעם
סדר וועף על שלוא השיבו לו על שאלה תשע
ונס לא רצוי להזכיר את הנהר ריהי כTHRISH
וילך לאות אל הספיניה, לראות אם יוכל
לעבור את הנהר. ויבינו האנשיס את הדבר
ודחפו את הספינה במקל ויטול בתוך הנהר
וישבע באשר שלוא היה יכול לשוט. והם
קפצו תכף לתוכה הנהר וירזיאותו מעס ואמרו
אליו בהרי אף אל תרמיה, בנפשך להפיק
ראוך בכח ובשגעון. אהכל הדברים
וחרמי' המלי' אום האינר"יאן בעונטע"זינעם
וכל השלשה ימים לא שקטה הספינה רק אלו
הארבעה, הילכו להם וארכעה אחרים באו
יעולים פה אחד דברו אלו עט' דברים הנוגדים
ולאיותר. וסק' האנשיס אשר עברו גן
תים היה בקדוב ג' מאות או יותר. והעם
ועד רטו בפייהם ובידם שיבא אליום ולא

ב א ז ג בזת

מנטע"זינע בלשון ספרדי (ה' לשפניה)
ואחרין לרבו האנשיס אליו דברים האלה
בהפסק ורוח בין כל דבר ודבר. ולו ה'ן
הא' אבינו ה'א אמרהם יצחק יעקב ישראלי.
ועל אלבעה השמות האלה: זקפרג' אצבעות
ואהדר כר אמרו ראותן זוקפר' אצבעות
חכ' אמרו כל מי שידעתה לבא לנור בארץנו
נתנה לו מקום לשבת. הג' יוסף יושב
באצע ה'יס. ונתחננסימן להה בב' אצבעות
בחכ' ואה' ב' הפריזם כלומר שם שני
חלקים' הד' אמרו מהריה ניסע מעט לראות
ולריך'. ורמו בעיניהם וריכו ברגלייהם.
הה' אמרו עוד יבוא יוסט שנרבך כלנו. ועשה
בפייהם בא בא'. ואז נזא כלנו ויראה
כמי שילדיה אותן הארץ. הוו' עתה יילך
מאתנו משולח אחד. זו' פרנצ' שקאיספר
אליך מטען. ועקבו בפייהם כלומר מעט
מעל יהה' חח'. נתנה לנו זמן להבין עצמנו.
וירמו בידם פעט לצר זה ופעט לצר אחר.
ועד רטו בפייהם ובידם שיבא אליום ולא
יאחר

מעשיה רב מן אהרון לוי ספרדי

זהות שופטים הם מעט מחות המשמש. וקצת מהם מגדלים שער עדר ברכיהם וקצת מקרים בהם מעט רונאים הם בחתו לאבירים מיריהם ורגליים וראשיהם עטופים בחריטים. ועוד העיד מונטע"זינו ששבוות ה' אהיל חזרה בנסים מן המקומות התו' היה להם מני מאכל לבטחה שהביאו להם האנשים ההמתה. ויהי אחוי כל הדברים והרמיות שהראו לו בנו הימיט האלה ונטה להאו לו ברמיה שלקו מהם שעפנ"יאשב אינד"יאת בתמורה ובגדיים וכל צרכיהם. ויקחו מהם רשותם ויסעו לדרך בית ה' הנזכר ויהי בערב כאשר באו אל המקומות לינה שלנו בראשוניה ויחל פונטע"זום ארץ פני פרנץ"שקיי ויאמר בקשתי מנהך אחר שאמרו לי אחוי שאתך הספר אליו מהם מעט מוער שתספר לי, מעט מן אחוי. ויען האינד"יאן פרנץ"שקיי אליך יאמר הספר לך את כל מה שידוע אני באמת כפי מה שטעתי מאבותי אבל אם תרצה לא"כ שאסיך לך יותר אוי מה אהבת שאהבתיך ביותר

מעשיה רבמן אהרון לוי ספרדי

bijouter תכרי חנוי לספר אליך טקר כרי שלא להוציאך ריקם מלפני ובduration לו מרלך האמת על כל קלמען אהבת ה' אל חפצידני. וחונך עת על החטעה שאספר לך. אחיך בני ישראל אל הביאם המקומות בדור הוא באארצאות האלדה בנסיבות ונפלאות גורלוות כאשר אספר לך רבריט אשר לא תאמין לך החטעה. זהה שטעתי מאבותי אנחנאל האינד"זני באננו לארכזות האלה וגלחמו כנגד נוי הארץ האלה מלחמות גורלוות ועשינו בהם שפטים וגורות קשות יותר ממאות שעשין אנשי שפנ"א אתנו. ואחר נסענו בעצם המכשפים שהיו בינוינו אל מקומות אחיך אשר היוו שם אתחמל בגרודיס ושירות ללחום עליהם אבל לא נשאר מהם עד אשר. ואחר זאת אספו חיל גדול ונסעו למקומות הנזכר ללחום ונחרנו כראשונית עד שבאחדונה נאספו כלם למלחמה כל יואן צבא אין נקי אבל מכולם לא נשאר אף אחד. והרגישו בזהותם שנשארו בארץ ויאמרו

מעשה רב מן אהרן לוי ספרדי יא

העברים. וכל אשר דברו היה יהית. ויסען
ריבאו לנגר קרוב למקומות האלה אלו,
ימצא פרח של דבר עס אחיך האלה. ואחר
ימים רבים אחר הפזרות ובקשות רבבות דברו
אחיך עס אבותיכי מקדם לא דברו אחיך עס
אבותיכי הראשונים מעולם ובכל אחד מן
האינדר" אני שעבר אצל המגן. ומ אחיך
לא עבר שום אדם אצלנו. והפרשך
הייתה על ידי האשת הזאת בפקודת אחיך
ובתנאים האלה. שהחמשה מבני קαιיק" וועם
או יודשייהם ולא יוחרייכאו אחר כל שבעים
חדרים לשאול בשלהם. ואל יגלו הארץ
סוד הזה לשום אדם מהם כי אם הוא בן גן
פאות חדשים. ואם יגלו לו סוד מה לא
יגלו בו בשום בית דיווחכיאם בעדוז באסיפת
כל הקαιיק" וועם. בגין אנחנו האינדר" אני
הסתרכנו הסוד הזה ביןינו לענן השכל
הטוב אשר נקוה לקבל. על דבר הטבויות
ותחסדים שעשינו לךיך. ואם אין שום
חדש או לא נכא אליהם כי אם משבעים
חדרים

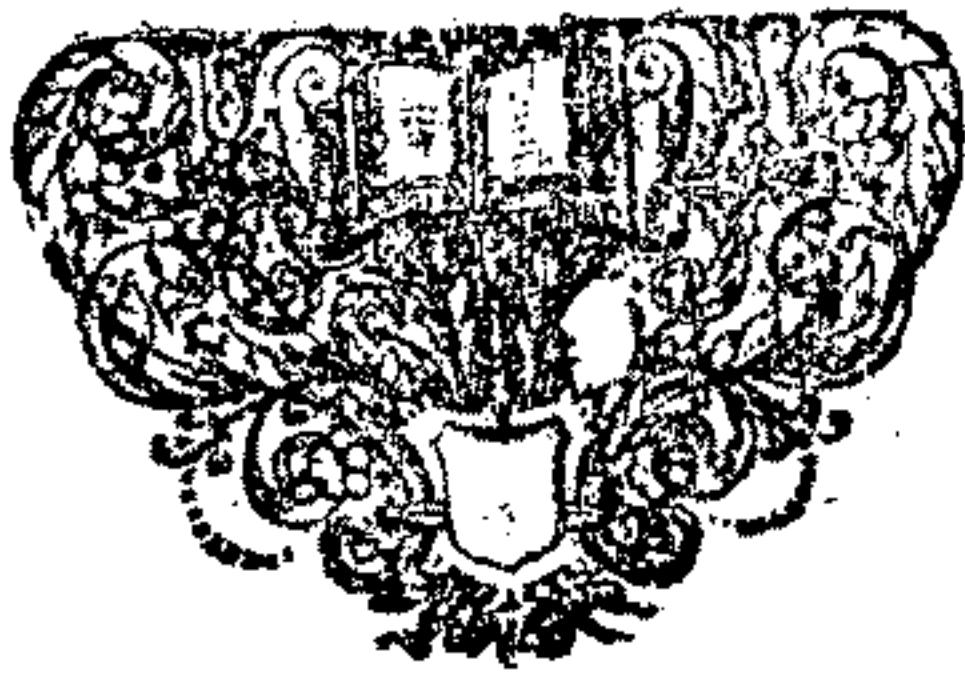
מעשה רב מן אהרן לוי ספרדי

אין זה כי אם המכשפים רמנעו בעצם שעלה
ידם בהרגו עס ער אין מספר על כן משפט מוות
ליהם. ויהרגו מהם מספר גדוול. והנשאים
בקשו מלהם חי שעדרו יודיעו להם האמת
ולפרנס את רמאותם. ויטלאו להם הווקניט
את שאלתם ויעירו ויגידו לאמר אלדי בני
ישראל החמה הוא אלהים אמרתם וכלה הרבות
שבלוחות האבניתם הם אמרתם ובעת קץ ימשלו
על כל העמים אשר על פניה ארמלה. ולא רץ
זהות תבא אונדר' אחריך ויביאו אליכם
דברים רבים. ואחר שתמלא הארץ זו
כל. אז יבאו אלה בני ישראל ויסעו
מקומותיהם וימשלו על כל הארץ הזאת
כמושיתה שלם מימי קדם. ואם יש כבש
שרוצים להיות מצלחים או תקרבו עצמאית
לهم. ואחר שספר האינדר" אין פרנצי" שקי
את מעש המכשפי הילך וספר לאמר אבותיכי
קאייק" וועם היזי. עם עוד ארבעה אגשיות
אחרים. וחמשה האנשים הינם יידעו את כל
אשר דברו המכשפים בפייהם אולדות החלומות
העברית

מעשה רב מז Achron לוי ספרדי יב
לנו לעורתנו. ואם נגמר מעשנו עם אנשינו
שפנ"יא אונצאל גאול אתכם מגלוותכם אשר
אתם בתוכה האם ירצה המשם :

אבל ירצה וירצה כי
דבריו לא ישובו
ריקט :

עד כאן הואה העדות של אהרון לוי

מעשה רב מן אהרון לוי ספרדי

חידושים לשבעים חידושים וגם לא היה ביני
שום חדש רק לעומת עתה שידעת כי שהי
מצפים עליהם ולפי חשבונו היה רק נ' חדש'
הראשון ביה אונצאל גאול האלה.
השני ביה האנויות בית של צוד. השלישי
הוא ביה אוחל. וכל השלשה תדרושים שמתר
מאך ואמרו שנתקיימו דבלי הנבאים. ועוד
העיר מונטער'ינוס שאחד ואחת חור אל
הונדר'יראו והביא פרנסאי' שקא לוי ג' אינדר'יאני
וזאנדר אליו אל תעדא מלדבר עם האנשיים
האלת חבריכי הנס האנשיים אשע ספרתי לך
מהם מקדים כמה פעמים. והחמייש אין יכול
לבא באן מאוקן. וילצז שלשה האינדריאני
לחבקו וישאלו אותו לאמר מי אהרה ריען
מונטער'ינוס עברי אני משפט לוי ווי הוא
אליה. ועוד דבר להם רבויות אחרים.
וכשמעtes זאות ויפלו על צוארו ויחבקו הוו
ויאמרו לנו עוד פעם אחר תראה אותן ולא
תכירנו. אחיט אבחן על ידי חסדי המשם. ובל
תדרג על הארץ חוזה בוי כל האינדריאני הם
לנו

מקוה ישראל

יג

শמעולם לאפתחת קשת, לנוכח דבריהם
כיאם בדורים נכל אוחז תגבורים בתורה
אלヒנו. היהי בספק זמן מחר אסלבור
הרבנן. ובטעות גמלהי אומר בדעתו
לעשותו לאלבורי או לknoth שטובה כי אם
למענכם ולמען כל אהבי ותוקרי האמת;

ב אני, אראה לנפ' מקוט מזרע מעשה רב החזק
בקודר מלין, דברים המוטבים לדבר
זה. ואבהיר את כל הארץ שיכל להיות
שערת השבטים שמה יושביס. ואחתוimen
דברי בדרור וראי ראמתי שנשוב אל ארץ
אבותינו בעת קץ, ואברהם בראשות ברורות
וכל הארץ חם בנויות על יסוד כתבי
מפורסט' לרבי נביאים קודש', ואומר שאי
אשר לפירוש בעניין אחר, הגט שיש לקצת
אנשים דעתן אחרית, אבל אין בדעתו לוכת
ג נדרך לפירוש כפישט על נון;

ידוע הוא כיד שכתב הסופר לעק' סיט
פאנע' נאכ בבער הצעני פרק ב' טבר

ג א ג 3 שטאינריאן

מקוה ישראל

וועי רצען דנלי ספנס סטילס סטילס
מנשה בן ישראלב"ע:

א בין דעתך וחוקות קשה למצוא הרעת
האמתית, ואחם קציני חפאנט מטני
לבדר לנפ' המעשה וההערכה של אנטא"ニア
ד"ע מונטע"זינס ולזארט מן הצורך לירע
ידייעת מקוד מוצאי האינד"אני שבעלם
החדש, זהה אי אפשר להשיג כ舍ל. כי אין
מי שנתקן לנו שום ידיעה מהו גט אין בשכל
אליה ובשכל אנושי להשיג זה כי לא נמצא
בשם ספר קודש תורה נבאים כתובים אותה
אומה ולשון הלבול גור במקומותיהם. כי
קדם שנחגלו ונמצאו מדיניות האלה על יד
(קריש"טאפל קוילומבו) (אמע"היקא
פעספ"סיא) רוזפער"נאנדרה קארט"יס של
מדיניות הנטיכיות מדיניות הולאנדריא
(ועליד פראנץ' פיקארה) לא היה אחד
שוכר ובתחבושים דברמותה. בגין הכרח הועז
מלבד מהדבר כי אם לאגי הדמיון. ובאשר
שמועלם

מקוזה ישראל

שהאיינ"ריאני שהיר מראשוניים לגודל במדינת רועשת" איןדי שרשעס וטקדס הוואן מון קארטאנגנ" עורייא שהווע ישבין באיהיס נקרדא עספאנ" לא. ובאשר שהוועעס רב ולא יכולו לשבות. יתרו נסער משען קאזה מהס לאי קי"בא וממשנס נסען למדיג' הייבשה אמריעי" קא זמשנס נסען לנטומבר" אַה"עדי" אַס פֿאַ נאפא הנקראת שפנ"א חדרה ונעם פע"דו ויסוד דעהו שבתב האספֿר הנ"ל היזא. שאותיוות בתב של קארטאנ" געודייא איןסכוי אַס סימנס" וצ'ויריס וכמוכן האותיות של האינד"יאני היושביס במריניות פע"דו ובמדינת שפנ"א חדרהו ועס קארטאנגורייא הון האם אשר הילכו רעכרכיס העולם. ויסוד דעת הוואת קטען הוואכוי האם קארטאנ" געודייא הייל אנשי מהו' ומדאייהם לבן ומנורדיין זקן. יהפוקס אנשי איינדייאני. ונעם ידענו שיש מהס שהוליכיס ערומייס. כמו מדינת סא"ט מארט"א אי קי"בא ושתאר זאי היט כמא באידלאו"עג זא גם שפח ולשון האינדייאני משונה ממל'ן וכל מלשון

מקוזה ישראל

טלישון קארטאנגורי' וווער מונדרלייט הנמניעס. שישכח אודט לשונו מל'ן ויכל ולרבך בלשון.

אחרת:

והסופר ארי"ם מונט"או כתוב בספר השבעי פרק ט' ווישלו דערז אחלת. שהעם היושביס במדינת שפנ"א. חדשתו פע"דו מקודם הווא סנאופילד בן יקטן בעבר ומחזק את רעתו בשם אופילד באשל שאותיות אופילד הנטאות פערז ומרינות פא"דו הנקראת פיראיים. הווא שטי' תבות ואס תהפוק האותיות של פיראיים. חמזה אופ"יד פא"דו יס על דבר שהמדינה החיה נחלק לשניות וביניהם דרך קצר ושם שפנ"אי חרשה וגם פע"דו. שטקדס היה שמור אופילד. והיא המדרינה שעלייה נאמר בספר מלכיסא' סימן ט'. ונעם דברי הינmis ב' סימן ח' ט'. ויבאו אופיריה ריקחו משפט זהב וגומ' זונאפרה חביבה מאופילד עצי גאנזיגס הרבה מואוד ואבן יקרת. אבל אף שעוזרו יותר קרובה לאברהם באשל שואה אמרת שנתר היוץ' שטנקרדא פע"דו

מקוזה ישראלי

כטו שבתב נט"א בספרו חלק א' רף ט'
ורף ס"ב שהנחרחנבר הו א ר"ד פרסאות טן
פאג"א אמא אצל מדין יוקא טון וא"ב נובל
לומ' שלמת יוקא טון הי' מן יקタン אבי או פיר
וכל זה לדעתו תועלת מעט לעניין ועתק
שלנו באש' שבין מלחת פע' רובין מלחת או פיר
יש חליק גודול ואין להאמין שלמתה המליך
שלח אגיותיו לוזעט אינדיא שהיא רחוק
באשר שהיה יכול לשלווח לאושט אינדיא
וגם בתיב בספר מלכים א' סיטונט' שלטרח
עשה האניות בעזיזן גבר על שפת יש הארים
(ל"ל ים סוף). וגם עזדא כתב ברברי תימיט
ב' סיטונר' שיחר שפט מלך יהודך ואחות
מלך ישראל גוט הרט עשו כן בעזיזן גבר ויהרעד
שמושט הו א הרד' היישר לאושט אינדי ואין
בכך כלום שלפעמים כתיב וילכו תרשיש דן
ולפעמים אופירה כי הכל הולך למקום אחד
ולא בקצת האומר' שתרשיש היה קארטא גי
או טע' נס אשר באפר' יקא. באשר שאניות
שלמתה ווירם לא נטער מנגמל יפ' ורק מהנמל

עזיזן

מקוזה ישראלי

טו

עזיז גבר אשר על שפת ים האדרט זומש א' א
אפשר לעבור למריינט אפריקא כי אם
לא אין"ריא. וגם אין לשלמו' זלה אוניל רון יצחק
אכרבנא אל שכח שפה שלשון יוצאת מנחר נילוס
לים האדרט. ועוד לשון אחר הולך על פני
מצרים ואלבנסנדראיה עד חיט שבאנצאי ישוב
העולם. באשר של לא שמענו עד הנה שיכளין
לעבור בספינות נדולות בלשונות הללו.
בעבור זה טוב היה להט לעשות הספינור
בנמל אלכסנדריה אבל והו יותר אמרת שיטים
הגדול הנקראים הפלא שהווים אושטינדיים
חריש שמו. כי חכוף בברואם ממזרים
האדומים באיס ליס הנדרול. וכן כתבה איש
אלחים יונתן בן עזיאל על מלך תריש
שבכל הטקרה יס. וחוץ יס הנקראים
אזכיאנוס. וכן כתבת רבוי יוסף הכהן בספר
המעשים שלו. שאופיר היה נקרא מקרם
אור"ע האערפאן" עמא. וכן כתבת פרנאי" שקא
ה"עריבע" דא בספרו אשר חבר על יונה
שאופיר היה נקרא מקרם אור"ע האערפאן" דסנו

ג ג 3 3 געסא

מקוזה ישראל

גע"סא * והיוסטפון בספריו השמיימי פלקו^י אש"ר
חבר בו תלאות בני ישראל קרא את אופיר
שדרית הזהב * והוא מקומם שהביאו משבט
לשלמה עצמות פילים הרבה * מה שאינו
במרינית וועשטאינ"דיא * וכן בעבור
שהסוחרים אשר עוברים לאישט אינדייא
מוכרחים להיות על הדרך יותר משבע שנים
ובשלמה כתיב את לשלש שנים תבאנד;
אניות תרשיש וג' :

ה

* ואך אנסניליך כל הדברים שאמרו אע"פ
צריכין אתם לידע שאנשי מרינית
שפניה היושבים במערב העודיא כלם מודים
ואומרים שמקור האינ"דיאני הוא מעשרה
השבטים * ולפי דעתינו טויעם הם ברבד הזה
יכול להיות לרעתם שעשרה השבטים הם
היו הדראשונים שנחתיישבה הנדינה מהם אבל
אחר כך באו שדראותם לשם * כמו שנעשה
לאנשי שפניה * ונפעו לשם מגוון הודי רודז
ים המזרד והקדר שחוויאו דרך ישראל לעטבי הארץ

חרשת

מקוזה ישראל

טו

הראשה רישתו הוא בין אינדייא ובינטלבורג
אנ"יאן והוא מרינה את בית ישיה מתרינוּת
שפניה חרשה ומשם נתישבו במדינת אהלוּת
עד קוצי גבולי פגע רוח האוננות ה לשם פרז ורבו
לעשות מלחה עם השבטים עד שהיו מוכרכחים
לייל למקומות נסתלים שבאותן המדינות
כפי עדות מונט"ע עינוט ובלצון האל * לקיים
מה שאmel טsha אשכיתה טאנוש זכרם *

דבריהם ל"ב פסוק כו :

פרק ב

ו היסוד הראשון של רעת הוות מקומו מספר
עורא בספראוד' הגט שאינו נחשב
ביננו לספר קודש * הוא טופר קרמן * ומכתב
פרק יג בשגלה של מאנסר בימי הווען
אליה את עשרה השבטים ייגלבם עד נהר
עפרא טער לפרט ויועאו השבט לחולם
סנהה רחוק טנן בני אדמת אשורי בלו לקיים שם
תורית ה' * וישעו בהר צד וקצר על נחר

ג ד 4 3 עפראוד'

מקוה ישראל

עפרה"טש והק'בת עשה להס נס ויעמוד
גנהר החוא מקילוחו זינוקו עד עברם ועם
המריג'תיה הוא ארסא"רעת. יוכל להעת
שקצת מהס נסע משפט לטפ"ניא תחדשה
ופע"ז זונחם הי' הראשונים שיתישבו שם:
געגעב"ראדרו בספרה הא' מדברי הימיס שלר
דפק"ז אחר כתבורונשיות 'השבטים שהעתיק
בספר עורה תנויר אומדר שארכ"ארעת היה
סדרין קדר הנדרלה וטנטנסע לאדר או היה
הנקרא גרו"נא (בל"אנדרון לנדר) אשר מצד
האחד מדינת אמריקה והיה זבשה ומזר
השני היה הנדרלה. וכן ארץ גרוינה נסעו
בדרכ המזר של דאו"ים לארכ לאברא"דור
שגם היה תחשב לאין"דיא ורחיקה ממש רק
ג' פרסאות כטו שהעיר פלנץ' קא לאפ"יש
ד"עגט" ארא בספר המעשים שלו חלק
אדפו:

ונסיעת שערת השבטים לאין"דיא מאשר
ומקיים הכומר מאלף ענרא בספר
המעשים של ספרן' פרק י"ח. ואומר שארכ
ארסארעת

מקות ישראל

ין

ארסא"רעת היה גבול החיצון מארץ שבי"טיא
והיה ארץ קדרה המשנה על היבש. ובן חרב
פליני" אוס ^{טמבלונת} תא"בי בספרה הששי פרק
וז שמשת תפדר מדינת אמרע" ריקא בדור קדר
של אמי"אן והיה גבול המפר' בין ארץ ס' נא
היא קדרובין אמרע" ריקא. ובכן קל היה יכולין
השבטים לישע טן ארסא"רעת היה קדר אל
מלכות אן"יאן וקויפ"ירא וברבורה העתים
נתישבה מהס כל' העולם החדש וטינעה
היבשה הング'ל כי המקס ההור גרוול ורחב ירים
במעט בכל ג' חלקו העולם. והם או"ה"ארה
עאורוף" א' אפרה"קאי. ו אף שפלו"נס א
אנוסטי" ניאני עשר ריכוד הארץ באז דרום
של הים. והוא אנטוקום תחלה ארץ
לאמכ"ראדור ג' אלפיים ט' מאות ג' ח פרסה
ומצד צפון ג' אלפיים פרסה רעל יהו גוונט"רא
ט' אלפיים ג' מאות פרסה יבשה לאינר"יא.
יש עוד באז דרום וצפון מדינות נסתורות
מבני ארכ' שיכולין להתיישב שם סך גנוול
ועצום מבני ארכ' :

ווגם

מקוה ישראל

ח

ונם כתוב אחד רברוקים גדול לעניינו. שאנשי שפנ"יא היישבים בא"סangan"ט מיינל אח'מאי הימים הנקראים או פלא"מש (ח'יא פלנ"רין) בעולם החדש כמו שכותב גאנעבל"ארדוס ברכרי הימיט שלוש פר אדפ' קכ"ט. מצאו במדינה החיה תחת הארץ מזבחה אהדר עפהותחת בלשון הקודש מאטאמעל שהולבען מאטהドル. שאפשר שבמקומות הטי"ת צ"לתי"וו ופירוש מהתמה אל שהלבין מרעת אל. ר"ל טה תמים הוא האל שהטית את זה שידע והכיר את ע' (בייחמ"ה הווא לבן) ולפי דעת ישגנויים שהעתיקו אותה ממצבה לאיפה העתקו או האותיות נטעקו באורך הזמן כי על מצבה כותבין שם המות ושם אביו כמו שאנחנו עושים עור הויס ויכול להיות מהשבא שאל בן טראאל. ובמקרים חטמ"ט צ"לבי"ת זוהר יחר קרוב לאמת כי בין שמות העבריים נמצאה מלחת אל כטו עטנו אל צויזאל רפואי וכיוצא מהן. יהי תה שיחיה על כל פנים מות ראייה לרברינו

מקוה ישראל

יח

לרבינו שאותיות לשון הקודש נמצאת בא"ר חוק מעולם החדש. באשר שם היה
השבטים:
ונם הוא לי לישועת שאמונולוגים ומשפטים של האינדר"אני רובם הם כמו הנהן ומשפט היהודים שעוזר סימן שקיינס ווקבלום האינדר"אני מהיהודים כשיישבו בחוכמתם כי האינדר"אני היישבים בארץ יוק"אטון ואקו"סאטל מקיימין מצות מילחה. ובן עשר היישבים במדינה קוטא"געס ומעקס"יקאן. כמו שהיעדו דומ"ן אן גוטא"רא בספרי נימוסי האינדר"אני שהם קורעים על המתים ועל שמווערט רעוות כמו העברים. וכן כרחב גרענא"ריא גאר"פיא שבמלכויות יונא"ס שבארץ פע"רו היה איש אח' גוואה"ן קאפאק שאו שיטמע שעבון אטאנו"אלפה ברוח מפני שונאי וקרע את בגדיו "זהיישבי' בקט"אגעס ולמעקס"יקן מקריביט קרבנות ביום חניהם על מבותחות כבתוכם בספר ויקרא. והיישבים בצע"ר גראן ניקא"רא האהובדים לחמתה נוואיריס

מקווה ישראל

מוחידים את נשימת היולדות מלילך לבתי ע"ז שלחם עיר שחתה הרנה. ואותה היישבים בא' שפאנא לא מחשבים חטא גדוול למי שישוכב עם אשתו היולדת. ואותה היישבין בשפנ' יא חדש ממיתין להרדרף אחרונות ועד חזרוש גדוול שטקדשין ושובתין את היובל בכל חמישים שנה. והיישבין במקעט יקא שובתין היובל בשמחתה וכבוד גדוול וגם את השבת ובכל שבת הולכין לבתי ע"ז שלחט ומטפללים בכונחה ומרקיבים קרבנות. וגם מנראשין את נשיות בנטכריות אם הנשנות החתיות והיושבים בפרא"ניא מקיימים מזות יבום אשת את רגש היושבים בשפנ' יא חדש מקיימים התמצות הזאת. וגם קוואטי מאלאמי. וגם יודעים לאינד' יאני מחרושים העולים ומתויר המבול. ונשמע מכל הנבר שיבר ישראל באותן המרינות ומהם קבלו לאינד' יאני הנימוס הנטכרים:

וhalbroid הרבי עלי עניינו הרוא לאינדי אני אין

מקווה ישראל

אין שודדים ולא לבנים רק פתוֹךְ משניהם
(בל"א ברו"ין גע"ל) ובלי הדרת מינס (ר"ל זון) ובוגר זה, מצאו בעלם חדש אנשים לבנים ומגדרלי זון ואותן האנשים לא רצו מעולם לישא וליתן עם אנשי שפנ' א' חזרה הוכחה שם עם אחריו עם ישראל. ומאחר שלאנכברשו מעולם בודאי לא תפרנס מכם וכל עיר אתנית הימיט על ידי רצון האל.
והלומר פער לא סים זונכת בטהרת המעשרה אודת מריםה התרשת הארץ הנטאות טע' לא פיר' מא'. שליפוט ד"ע אוט' לא קרייך קיסר קאר' לוץ החמשי מזא באגד צפון מדינת אמער' קא קרובה מדינת אמען' זואס ויתר קרובה למרים דעניעס' וועעל' א' היא קארא' קאָס איה מדינו' נסתרות ותלבו עמר' קצת אנשיס אינד' אַנִי להראותה הרוך אשר ילך בה. ואמרו אלע שיש מדינה אחת יפה וטרבה עד מאד קרובה מכאן והאגשים אשר בה אנשי חיל לומדי מלחותה ועשירות גוזלים. ויעז' פלי' פוק ד' עאוט' רע לבקש וללהום

כונתו כמי לשונו. האדריכל נושא אותו עד מקומות רבים שאין אדם יכול להשיגם. באשר שלא נגלו לשום אדם ולא נתנו להנחות. רק צדיקין עוד ליהוות בעורון ומשוללים ממדאות העולם. כדי לעודר עוד אותו. ומאורשיים הם כתרי השם:

פרק ג'

יב
ואיש אחר היה (יאן דעקהט) לאנום פיקא ריאום שמו. מנפאט לונא שבמלכות החדש גרא נארה והלאה בר ספר בחריות ובחב' בזמנ שטרדי גנטקא לו פיקא רועם פע רוי. ולהלבוקש מדינור חדשות במזרח אינדי אשלאה עידין נמצאו ערים ווה' עם העם הדב מאינדי אני אשך הנטה שמה. ובעברם בין ראו מדינה יהדר משני לפיט פרסה באורך. ותחלת המדינה תיא מנהר טארא תנם (ר"ל כויש) אשר בגאנד עטהיא טוש קא עד חנקום שניפל הנחו

וללה חיט עמתם אם ימצא. וימסע על אישין ריבא לפני עיר אחת גדולה רבתי עם זה בתה היינו גבויים עד טאוד. וימצא שם באנשיים. חולדשים אדריכל ויבקש פלי פום לשבותם שינידו לו מעין ועסק העיר. ושני האנשים חייש מהרת הלו אל העיר. וכאשר דרא האנשיים שאינאי אפשר להמלט מהם באשל שפל, פום ותבידיו הייזרכבי סוסים. ויפנו ליהם האנשיים וירקו עליהם חן וירקו את פלי פום עד מאר והוא היה לבוש בגדי מצמר גפן עשויל לא יזכיר שם חן. ויתמן פלי פום על עוזה פני האנשיים חן. ויפן ויסע לאחד. ומאו והלאה לא נשמע מהעם הזה וגם אנשי שפניא לא יכולים לבא אליו. ואם כן נראה בודאי שהעם החוא ישראליים הם. שתקם ה הסתילים שם עד ומזה גנאולה העתירה:

ווכן דעת רון גוט סטו ד"ע ערוץ לא בספר היטריך שלוח חלק ב' שירכז' זהן בונחן

מקוה ישראל

מקוה ישראל

כא

הדרום ובה לארץ מארגן" דעתו ובאחד
שמעו שופטינדיינה היה עתה שעדגאנוי" רצ'
את אדוניו יאסרו והתלו אותו על העץ:

וְאִישׁ אחד היה קאש" פרד"ע בערגה" לא
שבו איש נאמן ומכיריו הוזע ספר
ליידרים האלה. שכasher הילך ונסע מעד
לאק"סא למدينة קווי"טא מלכות פיע"רו עם
דו"ן רוי"נא פא"סא ד"עפי" גזע שהילד ועב
לבקש ולחש מרים תרומות ובאולארץ
יארגנווא"זונגה שנת שפ"ב ולמנין הנזירים
אלף חרב"ב ועבשו דרך נהר כוש בין הרי
קדורי"לעלאן ששם הנהר קעד רק בשיעור
זריקת אבן ובעור למחרין אינדריאני מי"נאס
ביבנו שם עיר יקראהו אותו פרגצי"שקא ד"ע
באר"יא ע"י עסנוו"לאחע. ויבאו אחם
בຕינה שלחם כמעט מארה מאנשי שפנ"יא
ואחורי שהובאו אנשי אינדי"א מי"נאס בעוט
מלכות שפנ"יא ריווען הרראש להניח בע"ז
החדש בעלי מלאכות לשמוד אותה והווע

ויעכוו

הנהר בתוך הדרכו. ובנהר היה עגל
פעדר" רוד"ע או"ר סארדאש הנגיד שהיו עמו
באניזתיו. לכבות את ההרים אשר על שפת
הנהר. והתרים היו מלאים אהדים ובחשו
של איבר' לעבור שט באניזתי קטנו' ביה הנהר
היה שוטף בחוץ ויחסוב לשורה אניות
אחדות במשפט נהר אחד הנקרא טוואלי" אנה
אשר בארכ'בו שקרוב לארץ טאהפו" יאמ
וישם בהן את העט. וביניהם היה איש אחד
וזיהול אנווי"ר עט שטו ויהרג ארת הראש
הנבר ויקומו כל העט וישימו אותו עליהם
לרא' ויעבו' אנווי"ר עט בנחד עט עמו עד שבאו
למרינתיפה ארץ מישור רמות ורמה על שפתה
הנהר היו מתרים ואוד-הליים יפיס ועס רב
ויעבור ב' ימי'וב' לילות והשפאים היו מלאים
מבתים יפיס ולבנים. וירא הווא ועמו
לעבור על שפתה הנהר ספני יושבי הארץ
התהייא ועם בעבור ששמע קולות טקשות
בקורנסים על הסדרנים כמו צורפי כסף ווותב
רכנות מאר. ובכן ננו ועבל מישס אלים
הרגום

ודצתה לעבר אליהם ולא יוכל ויסע לאחורי:

וזה יחתה מרבעי' שנה שבמקו' פערנאמבווק
היו'ח' אינדי' אגיהנקרא' טאביא' רעס
ויעצ'ו יחריו לילך ולבקשם ימزاו איזה
מדינה ויישוב אשר אין שם אדם וויסע חילכו
לצד מערב ד' חריש' ויבאו לקזרת הרים
גרוליס' ויעלו עלידם בטרחות גROLות
וכאשר עברו הרים באו אל ארץ מישור
והיה שם נהר יפרח' וימצאו שמדים שם על
שפלה הנהר אנשים יפים ולבנים מגודלי זקן
וירבו עטחים'. והאנשים הטעמה יודעים
בטיב משא ומהן'. ואחר ט' חריש' באורה'
סאנדי' אגיה הנזדים וספריו הרברים לאנשי
מקומם' ושלשה מהם מתו בדרך:

פרק ד'

ונזמננו כאשר מלך פלו' פוש השלישי
בארי' ספרד בא ראי' ראש אחד
ר' ב' 2 4 רשות

יעבור לבקש אחריו מרינוחת חדשת אחד
תחקירה והדרישה שתקד ארת האינדי' אני
על זה' ובכן עבר לאחורי בנחר התואמת
סאות פלשנה במעט' וימצאו קצת אוהלים
ובתים קטנים מאנשי אינדי' זא' . ובעבור
שנהרות רביס הולכים אל תוך נהר כוש
עליה הוא על כל גנותיו ומוקח היוק רב לככל
יש לה' אינדי' אני רונות קטנות לתצלת
כפיטם' . סוף דבר הילך ועבר על שבאה אל
נהר נוואר' אגיא מקום אשר פעד' רע ד'ע
אור' סא בנדה הונגוירט' קטנות ומקום אשר
דנראת אגוי' לא הנמל' . וישבו שם קצת
מאנשי אינדי' זא' הנקלאים נוואריא' נעל
שם הנהר נוואר' אגיא וישאלו אותם איזה
עם יושב בסוף הנהר ואסitem מבידים אותו
יענו ושבו עם אנשי מדות ריפוי תאר ולבנים
מאר ומוגדי וקנאנשי שפנ' זא והם חכמים
ונבורים מאד' . אבל אי אפשר לבא אליהם
בקניות' והלאה נגבר לא שמע לדבריהם
ולצתה

ולחשוך את המחול (בל"א אנ"ק"ר) להעמיד הספינה על ידו והעט יעלן ליבשת והנת חיל גודל ועוזס בא מן הארץ אל שפת הים. וגם הספינה כאשר בא הארץ שפט חיט נדחפה אל אחר מותה חול שבבים אוסל ותשקע הספינה בים ויפגזה עט שאר ספינותיו לבקש מקום נישור שביט לעבור וימצא או יعبر על גבול הארץ היה יותר מ' מאות פרסה. ויהי כאשר בא בקצת הגבול הארץ ירא חמלת עשן עליה השטינדר, ויאמר וראי מדינדי היה אرض ישוב בני ארם ויעבור עד שבאל נהר אחד ולזאת לעבור שם ויראה והנה חיל גודל ועוזס בא אנשים בענקים יפים ולבנים ומלוושים בגדים ארוביים יפים ומנדריים. ויהי כאשר בא לתוכ הנהר נדחפה ספינה אהרת בסלע ותשקע בתה. ואנשי הארץ בא לתוכ הנהר נדחפה ספינה אהרת בסלע שלחו אליו שני עברים שבוים מאנשי אינדי אבעיט צבע אינדי קא כאותם שבארץ אשר עברו דרך שאות יביאו אליו מניות יפות.

בצמו פעד ר' לא הערנא ניס ד"ע גו"ד"אט מאכתי אה אחר שהיה מבלה שס רוב ימוי לשנותיו לער רומא. כמו שבtab תשר המלomed והגבדר יאק' וב רוסא לעס. ושם היה מראה להט צורות מרינוות החדשות ואנו שברעתו למזוא אותו. ויסע מרומה אל מעדר ריט. יביאו אליו פקיד עיר פאנא מאויתטו אליו חמץ ספינות להוציא בהם מחשבתו אל הפורען ויסע אליו יסוד. וימצא שם קצת אי הים ויקראם איי שלמה ירושלים לסתות אייזה טעם מן הטעמים שידע. ויסע משם ויעבור אצל אחרים ויאנוו אליו אינדי נישיו עמו שישאים בים שהעט היושב בעם צבע פניהם נצבע אינדי קא וצבע ירוק (בל"א ברו"ין גע"ל) ולהלאה מאים הם יש אים מלאים כל מיין פרי ותבואה והעט היושבים בהם רביט יפים ולבנים ומלוושים בגדי משי ארכוכים ויהיכאטר בא אל האים וזהו גודל תראש לעבד באחד נחسفינה אהר שפת היה ולחשוך.

מקוה ישראל כרך

ספינות לרבות ודכאשר בא לידינית פאנא"מה
מתפתחות על ירי סט המות שתקותו:

טן ועדר

מערב הודיו כנור ספרד לנורם חובל
אתה הנולד במדינתה אחת מנהנו' הלאן"ריא
ທהרעש מקרוב עבר עם ספינותו לפארת צפון
שבין מדיניות כוש ובין גראן פא"ריא
באמורי"ק א ויבא בנמל נהר גראול רימצאי
שם אנשי אינדי"אני המבינים בלשון ספרד
ונשאותן עמהם ותחליף להם מיעמאלים
בעדר עצי צבע ונתקבב שם אצלם כשתה
חרשים והבין מדבידיהם של פראת מדינה
איןדי"אני תנקאים קרי" ביא הנתר ההוא
שותף והולד כרוכב י"ח פרסידוגם הבין
שיכול לעבור שם בספינטו. ומשם יפרד
הנהדר לשלשה דאסים. וילך בספינטו שני
יטיס ייפגעו בו אנשים יפיתאל ומונדי' צו
וכמלבושים ארוכים מלאים בעוישר רב כסף
זהב ואמני נופך ומקומנותיהם מזקפים חימה
עם

מקוה ישראל

יפות למסעד לבבם והזהיר' אליז ברמייה
שיעבור מכאן ולו ירצה בנפשו לבא למדינה
זואת. ויפן הדעת ההוארילך לו אל הארץ
ויקח אחר אתו שני העבדים לארכ' ספרד
אבל לא יוכל להבין מהם דבר רק רמו על
זקנס כלומר אדונייתם. שבמדינה היה
טגרדי'זון. ובאשר רצולומר רבר הנוגע
אל אמנהך רמו ננד השמים באצבע אהרן
וישתחוו ארצו בכל גופם כלומר אדונייתם
עלבריהם לאל אחד שבשתים. ובימים
מולטים מתחארץ ספרד. והראש ההוא
שב אל מדינת פאנא"מה בנו' ספינותין
הגנותהות. ועל דבר שנפללה קטטוריב לינו
ובין הפקי'ר של פאנא"מה שלחכתב אחד עי
יעז' אינדר"יאו זהא חור עם הספינות לארכ'
ספרד והיה שטב' שנים ולא הריח' יכול
להשלים חפאו עד שאחד מקובע אנד"ר
באקו" טרו בקש בעדו לאל המלך להשלים
חפאו ויעשטו המלך לשער על המרינה
והאיס אשר ינאה ויפקר הטלק לעשות לו
ספינות

מקווה ישראל

עט עזום לרבי שפעם אחח הלבו לשט קאזר
איינדי" אני שבמריגות אַרְלִינָא גּוֹעַ וַיְבִיאָן
משסזהבוכספ' וַאֲבָנִינוֹפְךִי. זיהיבאשך
שמערבתחוובל הנכראת הדרבריס האלד;
וישלח קצת מאנשיו שייעברו לשט ובאמתע
הדרך מעת השליך האינדי"יאן שהזיד מלורה
אותס זה היה בקי בדרכ' הזה רישובו למקומט.
לייעברו למוריינח שעיו בראשונח ד' פרסט
ויסחוץ אותה שני חרטשים. ושם המדיינח
איס"ביה וועוד הימים הייא תחרת ממשלת
מדינת צ'א לנרד"יא מדינה מטהינית הולנדיא
ואנשי מדין, איסכ"יא מיטיחס לא רצוי לישא
וליתון עם אנשי שפנ"יא. ושלוט גוזעל
במדינה ההיא. את כל הנכרא ספדר לנו רב
החוובל לפיטומן. זיהיבינינט אנסיס
שטעטו את דברי רב החובל. וישפער שבלוי
ספוק אין זה כי אם עס'ישראל ווועזר יחד
לשלהח את רב החובל לשט לירע ולהעניד
על נבון אבל מעת בקיזור ימיס. ודאיינו
פניש בפניהם שאין רצון התקב"ה שיתגלו לנו
השבטים

מקווה ישראל כה

השבטים ער עת קץ הנו אלה:

וועל כלט אני מאמינ ברכבי מונטצעי"נס
ספרדייגט יהורי נולר באַרְצַ פּוֹרְטַוְאַל
בעיר פִּילָּאָ פְּלָאָדְבָּן יְהֻוִּים וְטוּבִים בְּנֵי
ארבעים שנרת טוב לב וענין וחווא נסע
לאינדי"יא ונתפס שם טן הכומריים בעבור
האמונה כמו שעשר ליוחדים לבים הבאיסט
גְּאַרְטּוֹ נָאָל וענו אותו בייסוריין קשיים ער
שהשידור דחתט באַמּוֹנָת נוֹזָרִים בעקבו"ה מלך
דו"ן פְּאָנוֹעָל. ועל זה כתוב אַסּוֹרִיא ד"ע
רִיבְּיָס אִימָּאָטָן על בספְּרוֹ דְּהַיְּה אָנוֹן וְהַעֲוָלָה
צוֹאת. והוישר ותאומנה גְּלָקָתָה. גם
כתב שטזיד זו איננה בתורה הקדושה
יגס איננה מן המרות טובות שיבריחו ארץ
הארם לאמרונה אחות מזחאמניינט שבצאלם
ולבן עד היות בקידוטו"גאל ובשאר מתרנינט
ויש מישאל. ומגויים שטחוייקים אנטינה
אנותיהם בחסתה. וההכרזה הייא ללה
חוועילען"ל. וכשנאל מונטצעי"נס הניא

מקוה ישראל

מכית האטולין נכספ' וגס כלתה נפשו לחפור
ולבקש אחר הדבר הנזכר בהתחלה ספר הזה
וזא עט נסתירוגם דבר עמהם כמו שזכרתי
למעלה ולא נח ולא שקט והוציא הוצאות
רבות עד שבזכל אשר לו ונשאר עני ואבינו
והכל עשה לשדר לנו וכל ישראל בשורתה
טובה בזאת . "ואהיש מונטעו" ניס בעניות
לא ריצה לאכול על שלחן חביזו או להנרת
שות הנאה על בשורתה חטובה . ואני דברתי
עמו בזוק משך שש חידושים לאו אמשנורדים
וספר לפני ולפניהם שאר אנשים חשובים
ומכובדים ונשבע לפניו על אמוןתו של כל

הדברים אשר דברתם קרייטם דבריאמת.
ואח'זה חור ונסע לעיר פארנאם" בוק וויחישם
שתי שנים יימת' ובשבע מותך נשבע שביע'
דונברת מחדש. ואטכן יכול אני להאמין
דברי איש כוה באשר שהיתה שונא מתחנות:

וְמִתְּבָרֵךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו וְעַל־בָּנָיו
וְעַל־בָּנָי־בָּנָיו וְעַל־בָּנָי־בָּנָי וְעַל־בָּנָי־בָּנָי־בָּנָי

מקוה ישראל

נזהרת. שכמו כן אמר החזון כוכב יאקו"ב בסוף ר' רע מער פרא"ג ואחתב דבריהם ושלחים לרובשת מדינה פפ"אלץ על דבר הכוכב הנראה בונב גדול בשנתה ה' אלפיים שע"ט לבריאת עולם ולמניינם אלפתה"ח זהה לשונו. כוכב הזה עומד לאזר אורה נרמז שהמדינו' התאלו דاشונה ישמעו וירעדו מן המעשיות שייעשו. ותווא שהאין"י אני שבקשתי"לי אייפלו במפלת גודלה ונוראה כטושיעדה, הוותן. ומהמלך ספרדי דירגש מפלתו יותר משיחשוב. ולא מהעם אשכנזי מרדו בו. רק יבואו מי שיבוא מאחוריהם יידחקו עליהם כל כך עד שיימדר אנסי עט"י א איש ברעהו ונלחמו איש באחיו. כל זה פתר החזון הנזכר. וחוץ

אמרלו החוויתם בכוכבים אף
שאין משינוי לדבר כלנו.

קצת מלוך המה

ממשוניות:

卷之三

מקווה ישראל

פרק ה

๕

ובפרט מהבניינים גדולים אשל מזאו אנשי ספרניא יש לוטר טבני יערקי בנאים קודם הסתדרם ארדי תחרת וגבויים. כי (אין גאנארקי לאסטע דע לא פענא) חבר בספריו חלק א' ספר ג' פרק ב' בביואריה מהינה פערדו. שביעיל טיאחו אונאו באדן לא נמא בית אחד בין הפתוח יפה על מאור שאין כמותו. והיה עומד אצל נהר קוועו פיטר והיה מרובה. ס"ה אמרה בצל אחר. ובצל התני תידן חומה גבורה, יותר מכך אמרה אורך על י"א אמרה רוחב. וביתרת חתני של האי' עם חומותיו ותדריו ודלתותיו וגנו ועוד פתח החדר הבל הידר נחצב בטלע אחד. וועלבי החומות היה בגדי רמיונות אמרה. והאיינ' דיאני הנולדית שבע אמרה על הבניין והוא שעשו מי שעשה כל העולם. בגין דעתך שתיהודים בנאותו לב"ה

מקווה ישראל

כט

לב"ה. באשר שלא היה להאנדרי "אני חרש" בחול לבנות בנין כזה. וגם אקסאטא כתוב בספרו הא' מספרי המעש' פרקי"ד וגם קי"ז א' כתוב בחלק א' מדברי הימים שלו של פערדו פרק ל"ז "שהאנדרי" אני נשבע שהבניינ' אתם בנה עט לבן ומגורי זקוקוד'זטן האינגע"ש:

זהו שמצאת בקדוד על אודת המקור והנוצע של אמריקאי. ואף שהשער והארון ה"ג גראטי" אום והארון י"א זד"ע לא"ט יש להם דעה אחרת אבל מה שכחתי מבורדיותך. וגם בענוד שלפי דעתם רבים הולך וסובביס והגדול והרחבה זאת מדריכת אפררי"ק או יש בה איסרבים לאין מספר כמו שכחתי סופרים רבים וכמו שנמצא כתוב בספר פערדו"א הערנאנ"דש ד"ע קוירד"א ס' אשר נעהק ללשון לטין על ידי הע"סיל גורי"טס. ובויה נוכל להשיג מלה שאמיר ישיי"ס פסוקה". כי אם אייפיקו ואניות תריש בראשונה להביאו בנדק העולם.

ה ג ๓ ๕ מרחוק

מעלה ואת ינוֹחָ קָדְשׁוּ וְחַזְוּרִי גָּלְעָד וְגַלְילָה
וְאֶת בֵּל אֶרְצָנְפָתְלִי וְגַלְסָם לְאַשּׁוֹר כְּכֹתוֹב
בְּמִלְכִים ב' ט' י' פָסָוק כ"ט. וְתְשׁוּעָ שְׁנִים אַחֲרָ
זֹה בִּימֵי הַוְשֻׁעָבָן אֱלֹהָ בָּא שְׁלֹכְנָא" סְרָ מֶלֶךְ
אֲשּׁוֹר וַיֵּצֵר עַל עִיר שְׁוֹמְרוֹן שֶׁלֶשׁ שְׁנִי יְלָכְדָה
אַוְהָה. וַיָּגַל אֶת שְׂאָרִית הַשְּׁבָטִים בְּכָתוֹב
בְּמִלְכִים ב' י"ז פָסָוק ה' נִשְׁמַע מִתְהַלְלָה שְׁגָן פָעָמִים
גָלוּ. וְכֹמוֹ שָׁאַבְדָר יְשֻׁעָי' מ"ט פָסָוק א' כְּעֵגָל
הַרְאָזִין הַקָּלָא אֶרְצָה זְבוּלָון וְאֶרְצָה נְפָתָלִי
וְהַאֲתָרוֹן חַבְבֵיד וּנוּגָן וּמְאַשְׁר שָׁאַנְחָנוּ רְוַיָּאִיט
שְׁמָלְכוֹת יִשְׂרָאֵל נְאַבְדָה וּגְם הַשְּׁבָטִים גָלוּ
כַּמָּה פָעָמִים צְרִיכֵין אָנוּ לְהַאֲמִין שֶׁלֹּא לְטַקּוֹן
אַחֲרֵינוּ. רַק כְּשִׁשְׁכָתְבָתִי שְׁבָדָרְךָ מִלְכָות
אַנְי"אָן נִסְעָה לְמִעְרָב הַוּדוֹן. וְגַם יִשְׁלַחְתִּי
שְׁנִסְעָה מִאֶרְץ קָדְרָלִסִי נְאַזְלָל וְסִכְבָּב הַחַיִם
הַגְּרוֹלָה שֶׁל מְהִינָת סִינְיָא שְׁהִיא קְרוּבָה מִשְׁמָך
בֵּין מִ"גּוּבִּין מִ"חַגְדָא" דַי (חַיָּא מְדָה; אַחֲרָת
מִמְּדוֹרָת מְהֻלָךְ חַשְׁמָשׁ וּכְלַמְדָה; ט' י' פָרָסָה
כִּידְיעָ לְיוֹדָעִי הַחַכְמָה תְּאַת רַיְהָיו קְרוּבָות
אוֹלָזָן חַרְמָה אוֹ חַשְׁךְ פְּרָמָה) וְאַבְיאָא

מְרַתּוֹק כְּסָפָם וְחַבְבָם אֶתְחַטָם. וּבִירְמֵי ל"א פָסָוק
'כְתִיב שְׁמַעוּ דְבָר ה' נֹוֵס וְהַגִּידוּ בְאַיִם
מִמְרַחַק וְאֶתְלָ מִזְדָה יִשְׂרָאֵל יַקְבָּצְנוּ לְשָׁמְרוֹ
מִרְועָה עַדְרוֹ'. וּבְתַהֲלִיס סִימָן צ"ז
פָסָוק א' כְתִיב ה' מֶלֶךְ תְּגָלָה אֶרְץ יִשְׁמַחוּ
אַיִם רַבִּים :

פרק לו'

בָא

אַחֲרֵי זֹאת יָשַׁר לְרַעַת שְׁהַשְּׁבָטִים לְאֶגְלוֹ
בְפָעָם אַחֲת וּבָמָן אַחֲרָד כְּמוֹ שְׁמַחְתָּי
מִתְהַלְלָה בְּסְפָרִי מִכְרִיעַ חַלְקָב' שְׁחַבְתָּו בְּלַשׁוֹן
סְפָרְדָו נְקָרָבָשְׁמוֹ בְּלַשׁוֹן לְטָ"ז (קְונְצִילְיאָ"ט) וְרָ
שְׁפָלָמֶלֶךְ אֲשּׁוֹר הַגְּלָה בִּימֵי פְּקָח בְּנַרְמָלִיתָו
אַת שְׁבָטָרָאָבָן גָּד וְחַצִי שְׁבָטָמְנָשָׁה שִׁישְׁבָוּ
בְּעַכְרָה הַיְלָדָן וַיְבִיאָם לְחַלְתָה וְחַבּוֹר וְגַהְלָן גְּנוּזָן
וְעַלְיָמָדִי וְתָם שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּכָחָוב בְּד"ה
א' סִימָן ה' פָסָוק כ"ז וּבְסָפָר יוֹסִיףָן סְפָר ט'。
וְשְׁמַנְהָרָה שְׁנִים אַחֲרָה וְהַכְּאַתְגָּלָתָה פָלָא"סְרָ
פָלָא אֲשּׁוֹר וַיַּקְחָ אֶת עִזָּן וְאֶת אַבְלָל בֵּית
טַעַבָּת.

מקוה ישראל

כ ב

ראיה לרבבי. משני כומרים שהיו במערך הורו אמרו בדברים האלה שבלוי ספק לא דברו זאת להחנוף ארץ העברים ע"ב קרוב להאטין לרבייהם:

מקוה ישראל

כט

עתנן המטבילה כורע על נרכיו לפניו חם ומחפלו כי ביום התווא היה חג של י"א אפיק" זול. ובאשר שהיתו חשב שהכומר הוא בעל אוננתו ומשפט בדעתו שפסל האשח הווא פסל רבקה אמרנו והשניע פסלים זכרים הם יעקב ועשו ויאמר ע"פ' שמי מילא תשתחוו לשות פסל. אחר שאלן הפסיליס היוואות אשתחוו נגידם לבמודם וכן עשה רידא היהודי מצד הבנאה תלמידי ישוע מבעלי הא"ב גל"י זון ויאמר לו הכומר. האלת ארבעה בני טהניות עשר בניים הם. ייחסוב הכומר שטלחו תיאמן "בתלמידים ע"ב ענהו הכומר שבזחוא. ואחר כך לקחו הכומר את היהודי אל חדרו ויאמר לו מי אתה והבין מהך דבריו שהוא מן המתאימים בתורה' משה ואת שם יהודי לא ידע מהו' רק אמר שהוא ישראלי. ומה זה המעשה מובית הסופר ניקול"א מס הנזכר שעשרה השבטים גלו עד קצה דרום טורtot. ועוד כתוב בספר הנזכר שפתחו ליהודי הנזכר חומשי הנרכס בלשון

מקוה ישראל

בלשון נוצרים ונס הינו בו תיבורת של לשון הקודש וייה לאשר ראמ ריפרנס שאותיותו לשון הקודש הנקרא שלא היה יכול לקרותם. ייאמלה אל העומדים אצלם שקרוב משם בעיר מטרופולין של המדינ' יושבים קצת בעלי בת', יהודאים ויש להם ב"ה גודל ועתה מוחדר השוציאו עליו יותר מי אלף כספ' (משמעות קדונ'א) לחזק את בדקיו. וגם יש להם ספר תורה שנגנוּהו יוחר משש מאות שנה. ועוד אמר שבעיר האט'קו מטרופולין של מדינת ארעגוי' אין יושבים יהודים בלבד ב"ב דביס'. וגם ספר להם מעשים מהתורה כמו מעשה אברחס ומעשה יהודית ומעשה מלדי' ואשת רק לשוט חירץ מנומנס כאשר רצדה לומר ירושלים אמר היירושלאים. וגם אמר שיש במשפחהו אנשים שיכולים לרבר לשון הקודש ואחיז אחד מהם. וגם אמר שמנגדו נדל בין גנע' ישיא ולא היה מחשב לבולם בעינו היהודים בעבר שעכל למדרו היה בספר גנע' יא עד שרצנו לישותו ראל כל הגדודים.

מקוה ישראל

הנפטר והוא לא רצה רק רצונו הוא שיקחו אותו לרופא. ואחר שלוש שנים שלח המכמל הנזכר שהיית כטו כזנוילר ניאומת גנע' יא אל עיר המטרפו" לישאמר היהודי לראות וlidu את דברי היהודי מניס ואמתים הס. וימצא שאמר האמת. וגס השתרל שייכתו לו את הספרים עיש להסביר"ה. ואנחננו דאיתו אותן שהכל אה' כמו שאר ספרי תורה בלי נקורות. והזכיר הנ'ל כתבת איגרת בכתב גנע' שיא להראש הנכסת על ידי שליח אנובר ותודיעו בו שיש לו הרבה ספרים בעירו פגע'ו ינ תורה נביים וכחובים ואב' גיל' יון שיזכיהם מהם שימוש כבד באוהшиб לו הראב' השערין לא בא אבל יבא. ע"ב דברי הסופר הנזכר הנצרבים לעניינו.

שטיודה ישראל מעשרה השבטים יושבים
במדינת ס' נא:

בג' ורכומר הב' אלטונג' טר פעמע' דרו שמו. גם הוא מעד שברוך הור' וען אשד.

מקוה ישראל

מקוה ישראל לא

מאריס כי הוא טעות גמור:

פרק ז'

ה ומאד בונקליכו ליה האמן יטמנו שעשרה
השבטים פלו ורבו במספרם ויתפוצו
ברבות מטעם אל טריניות הנוכחות. כמו כן
עשה באך קדר ווחול מבודמן מספר אבר' הם
ארטע"lia הגוצרי שעשה על יסוב העולם
ואיד בו מדינית קדר וסלאה בו מקום הנקרא
הויל"ה שהוא לשון ירידת והיא ירידת דן.
ותחת זה מדאה מקום הנקרא כמו כנהור"דא
והיא ירידת נפתלי. ואומר שכבושים שבט
דן ונפתלי בשנת דל"ז לאף החמשיש' יהיא
שנת תע"ו לנודים בימי פערו"סיאם מלך

כ פרט:

וכבוש היה בתב גט אנטאי"א ס בפסרו
ד'. שבימי הקיסר זעג'אן גלח
פערוס"א מלך פרט עט בני נפתלי שני
פעמיים. בפעם הראשונה נפל לפקני בנינפתלי
והיה

אשר באדר מערב מדינת סין"א יושבין עטרכ
מיישר אל ואינס יודעין שוט דבר מן המשיח
יש"ע שבא' וערעה נטה שאזה' היהודים
מי' השבטים הם. ויש לקיים זה על שיש
לאנשי סין"א מזרות הרבה כישראל כט'
שראייתי בספר כתיבת יד של הרשות והՁן
יוכ"יט פיקווע"פארט בחדר יפה שהיתה בו כל
ספחו. וכי ירע שלאנסעו ממורינת סין"א
לשפנ"יא חרשיה בריך המזר והקץ' שבין
מלכות אינ"אן ומלביהן קווי"פלאזו מושב
למדינה פאנא" מהו מדינה פע"ו ושאר איז
הים שבמערב שאינט נורעים לנו:

ג **ולפי** דעת רבר הנביא ישע"י מורה בסימן
מ"ט פסוק "בנה אלה אל-לה מרחוק
יבאו והנה אלה מاضוקות ואל-ה
טהראס"נים. וגם מטלט"אום בספרו ה'
פרק ג' קורא למניין סין"אן רענ"אום
סינ"אן דום. וזה האמת. ולא כמו שפיריש
אב"ן עוזראיסינט לשון סנדי והיא מאוץ
מדדים.

מקוה ישראל

ותית נוכח לבקש מתחם לעשות עטישלווט
לספרת שנצע נגרם בחרכים קזרים
שלאה'הבקי בהוף. ובנין נפתח עשו נן
בתנאי שלאיiba עליהם למלה מהיה לעלם
וגם שישתחור, להט לטימן שהם הנצחית
וחורא מנוצח וכן עשה אבל בעצת יועזיר.
חשתחו למודח ננד השמש כאבותיו שעבדו
לשמש כדין שלא ישתחוה לשונאי. ואחר
שכתבו את הברית והשבועה בספר מרד בחם
להרגשת החפה ויאסוף ארץ עטו מחדש
להלחט עוד עם בני נפתחי ברוח גבורה. וכן
נפתחי לקחו את ספר הברית והשלום
וישימוהו על נס להראוי לו. יהיה כאשר ראו
את ערפו הקשה ויעשו בני נפתחי במרמה
וינסואחרוריהם אל מקומם הבורות מלאות
מים שעשו במרמה ובחכמה ויכסום מלמעלה
שלא יונגישם שונאיםם. ויפלו כלט בהם
וימתו וגס המלך פערוסי' אס נהרגן. וגם
הספר חנאן פער'רו טעקסע' דיאכחים
בספריו המעשים של מלכויות פרט פרק לא'ג
ואין

מקוה ישראל לב

ואין שם חילוק בינוים רק שהפוך.
אגאט' אס קורא אותו נפתח'ן והוא
קורא אותו עטה' ליטן. גם הסופר
פרוקו' פיכתב זה, בטענו האחד נקורא אד' ע
בע'לו פערסא' רום וגם הסופר גויה העל' מ'ו
שייאל' ר' ר' בספרו טאר'יך שהוא יהוש מלכי
פרס ברפקליאכת בעשה הוזה' נפתח' ט'י
נעצחו אorth פערוסי' אס הם משפט נפתח'
ומניה לאייד' לדבריו של אorth' נפתח'
תמציא בתיב' נפתח' ט'י. שנית הכרת פניהם
ענתה גם כי הסופר פרוקו' פיכתב בספרו
פרק א' שאין מאוסים ויחוריים כמו עם
היכ'ין היושבים בין הרים רק הם לבנים וייטים
ווע היה הוכחה גדולה שבאו מארץ אחרת
לגורם. שלישית שעסוקיהם שונים
מעסקי עט הי' נין. שהה' יין אינם יושבים
במקום אחד רק נעים ונדרים ממוקם לטיקום
כ奴' ערבי' ייט' ונהפט' ליטן יושבין בטיקום
אות'. וגם פרוק' זפי כתוב שאות' נחת' ליטן
כorth' בנימושים כאנשי' נבונים ואמית מלכים
עליהם

מקווה ישראל

מקוה ישראל לג

עת המלך פרנץ' קארמנש הלך לטנטו" נא
ושרפ' שם במצוות המלך קאל'ס על דנו^א
אשר רצה לפתוח את הערים ואות בני המלך
ולהערים מאמונת נזירים לאומנות ישראל
וגם את המלך עצמו רצה להעבידו מאמונתו
וגם בוטע" דיאו בספר המשי' בחלק האחרון
של מדינית קרד בתבונה. אבל עני הספרים
הנודדים לאיפה בונו המעשה הזה לאמתו.
כירבי יוסף כהן איש נאמן כתוב בספרו סדר
עולם שהוא היהודי הנזכר לא היה המלך
עמו רק אחיו של המלך ישראלי היה ושמור
היה דוד ריאובי משבט ריאבן ונסע דרך
אין"דיא ובא לארץ פורט' גאל וגיראת
ספר המלך ומלאותו וקרא שמו בישראל
שלמה מל'כו ולמד התורה והקבלה בזמנם
מרעט ויתמחר כל חכמי אית' ליא על מדור
וחכמתו. ואלו שני האנשים דוד ריאובי
ושלמה מל'כו רצו לגוייל. אמר המלך
פרנץ' שכא ואחר האפי' פירד רוא' נא ואחר
הקיסר קארל החמישי ועל דבר זה נחפה

עליהם וסרים למשמעתו ומיתיהם קומחים
בכבוד גדול ואין משליכין אותן על פניהן
כמו שעשוין הרב" רינישאר אומות הנשים
ביניהם. כל זה כתוב אברם אורטעל
מהאלטערת שתרתורה בין נפת' ליטן ובין
פערוס' יא' אף שע' ריח הארו' מיהה מלוטל
גרולובקי בלשון לט' נוגאי' קא פאך אעפ' כ'
טעה בברוזה שבתב בספרו פאור עיניהם
שמדרינה אחת נקראת פרו' זו והט נלחטו עט
הנפת' ליטי'. רק שם המלך פאלס היידע שננו
פלוס' אם ומלה מלכות טוורת היא בטפל
ואל מלך. ולפעמים חוויה שנויות יוצאות
כז' מקלה אחת:

ויתר מות כתוב אברם אורט' עלי בספרו
הנזכר שעסם אחד ישב במרינט
טהב' יור' וגם סול'ינו בפרק ט כתוב מהעט
זהה ואמיר הגט שאון לעט זהה ספריהם קדושים
יש שלום גלו בינהם ובין מלכים והמלך
ההוא בשנותיו רצ' לאלא השעי ולטמן
הנודדים לאף תק' ל. הילך לארץ נרפת ורנבר
עם

מקוה ישראל

שלמה מלכו ונערף בחיות העיר מנטו"ב א
שנת ט"א לאלו חשוי ואלו תק"מ למן
אנזדים במצות חק' סדר קראטוס ואפ' כי רצה
למחול לו אם ימיר ארץ הדור. ואיתן דוד
הראובני לארח הקיסר אותו למדינת ספר"ר דוד
אסוד וימת שם בימיים מועטים. וגם רבי
 אברהם פלי"צול בספר אורחות עולם לחב
נאות הראוובני וזהו לשונו איש אחד ושמו דוד
הראובני שר ישרעא בא מעיד תאכ"ר שעבא רין
קדר אל ארץ ערוא"פא ואמר שבמדינתו
ירושבים בשבטים ועדר ותורדים אחדים ויש
לחם מלכים ושרדים. והוא עם איש לא יספר
מרוב. יוכל להיות מדינת תא"ב או תיא
חבור ונשתנו שטח. דכתיב בספר מלכים ב'
זפסוקו' שהמלך של מג' אסרי הגלחה שבטים
ריבאים לחלא וחבור. כי היה תות ותת"ע
בקל כתטלפין בכתבי:

כח

ושחת תר"ט לכאפ' החמישי בא איש אחד
מאות נתרדינות ושמור היה אלדר
זרמי

מקוה ישראל

לך

הדי משבט דן וחבר ספר על שםו גאלת הרכני
והאיש ההוא נבחן על ידי רבנים נאמנים
וגדולים ומזהו נאמן ברבריו. ווגסרא' דוד
קמחי גדור הדור בשנת ד' אלףיס חת' קן
כתב בספריו שלוש שרשים שורש שני. שנא
לATAB' יונת בשט ד' יהודה בן קאריש כי הוא
שטע מאלדר הרכני אומר יש לו שני כלומר
יש לו עסק ור' ל' כשהיתה לאלדר הרכני עסוק
מה היה אומר יש לי שני. מכל חן' לנשמע
שאלדר הרכני היה איש נכבר והירך ראווי
לשםך עליון:

פרק ח

ונם ישבין קצת מעשיות השבטים נמדעת
עשיה פיא ומדינה אבא"סיא והיא
מלכות פא"ין ועיר היה יושבין ברומא
וומה אחת נקראים אביסי"ניא על שם אותה
המדינה אבא"סיא והם מייעדים על יבר זה.
ואחד מהם היה נקרא שמו ברוס' רומי חכם שעיל

ו 2 2 6 שפט

מקוה ישראל

לו

אשר מעבר לנחל כוש ובפסוק ז' אומר בענין
היה יובלשי' לה' עכאות עם מנישך וונורת
וטעם נרא מן הוא ותלאה נוי קו יומכוסה
אשר בזאו נחריב ארצה אל מיקום שם ה'
עכאות הדר ציון. וגס הנכיה אפניהם פסוק
ט' י' דברכי זא אהפוך אל עטיט שפה ברוחה
לקראכם בשם ה' ולבצורו שכם אחר מעבר
לנחל כוש עתרי בת פוצץ יובלון מנתתי.
ושניהם דבר אחד התנבאו שהאומות אשר
מעבר לנחל יכוש יביאו את בני ישראל אשר
אתם למתנה ומתח לה'. ודבר זה אמר גס
ישע' הנביא כי' ס' ז' המתקדשים והמתרדים
אל הגנות ובו' אוכל' בשד תחזר והשׁקע
וזה עבר יחריו יסוטו נאם ה' גנו' רשלחת
טחים פלטיטים אל' הגנים תריש פול ולוד
מושבי קשת תובל ויון האים הרחוקים וגנו'
והביאו את כל אחיכם מכל הגויס מתח לה'
בפסים ובלביב ובאזורים ובפרדים ובברבורות
על הרים קרשי ירושלים אמרת'. והם עשרה
תשגששים :

פרק

מקוה ישראל

שעת נהר נילוס יושבם ב' אומות גדולות
ואחד מהן אומה ישראלית ויש להם מלך
אדיר' וגסר' אברחות פריאול' כתוב ואחד
בסדרו הנזכר שיטמע זאת מעני רבינו שחי
שם. וגס העירו הדבני' דבר הזה על אמרתם
לפני העירקו'ليس דוכס פירארא'. וגס הואה
בלישק שמהט קבלו האביסינו מצות מיל'
ראשת ושאר הנהגות ישראל' שניתגן עד
היום. וגס הסופר נאמן פטולו' מוס' בספר
צורת העולם כתוב שבאף ריקא חרשה והוא
חלק אחד מחלקי אפר'יקא שלא היה נודע
לסטופרים הקדמוניים באשר שלא היה יודע
מקור נהר הניל'זס. וזכורו התחלה נהר
הnilos הוא מן הרים הנדולים הנקראים
בפי הקדמוני' מינ' טסר'על' אלין'א. שם
居שbis יהודים לאין מספר ומכנויות למלא
פאנ' אין ומעלין לו מס:

ל
ובודאי' זהו המדבר אשר דבר הנכיה ישע'
ו"ח' פסוק א' הו' ארן' צלצל כנפיט
אשר

מקוה ישראל

פרק ט

לא

גַם וְהוּ בְּלִי סְפֵק שָׁעַד חַיּוֹת הַטְּבָחָה
בְּמַהְיָה מַעֲבָר לְנֶהָר עֲפָרָא תֹּוטֶת מַקּוֹם
שְׁגָלוֹל שְׁבָרָא שְׁוֹנָה כְּכֹתוֹב בְּסְפַר מַלְכִים ב'
י' פָּסָוק ו' וַיַּגֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָא וַיַּשְׁבַּת
אֹוֹתָם בְּהַלְּחָה וּבְחַבּוֹד נְהַרְנוֹן וְעַדְיָ מְרָי' וְגַם
בְּסְפַר טֻבְיה פָּסָוק כ' רַנְאָמֵר בֶּן לְפִי שִׁישָׁ
בָּאוֹתָה הַמִּדְיָנִית מִקּוֹמוֹת מְדִבְרִיוֹת מִאֵין
יַשְׁבּוּ שְׁמַנְיָה תְּשִׁבְתָּה הַשְּׁבָטִים וְגַם יוֹסֵף בֶּן
גָּלוֹן הַכָּהָן כְּתָב בְּתָקְרָמָת סְפַר מַלְחָנָה
יִשְׂרָאֵל שְׁתִּיחַדֵּה אֲשֶׁר תַּזְהִיר בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
חַשְׁבוֹשָׁא תִּהְמַשֵּׁרְתָּא אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנֶהָר פְּרָת
וְתַּלְאָח יַמְדִידָה בְּמַלְכּוֹת רֹמָא כְּמַוְהָם וְגַם
אֲגַרְיפָּס הַמְּלָךְ דָּבֵר בְּלִשְׁׁוֹן הַזֶּה אֶל הַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם עַל מְרָדָם בְּמַלְכּוֹת רֹמָא א'
וְכֹה אָמַר לְהָם עַל מַיְאָתָם בְּוֹטָחוֹת לְהַחְמָר
עַמְּכָם לְהַלְחָם גַּדְעָן מַלְכּוֹת רֹמָא א'. הַלְאָכָל
הַיּוֹשְׁבִים בָּאָרֶץ הַאֲלָה מַעֲלִין מִסְּלָמָה
רוֹמָא אֶל אָם שִׁישָׁ בְּינֵיכֶם שְׁרוֹצִים לִילְךָ
מַעֲבָר

מקוה ישראל

מַעֲבָר לְנֶהָר פְּרָת וְעוֹד כְּתָב יַעֲשֵׂי פָּזָן הַנּוֹכֵר
בְּסְפַרְיוֹ הַי' א' פָּרָק א' שְׁבִימִי עֹורָא נְשָׁאוֹרָא כָּל
יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ טְהָרָה וְשָׁנִי הַשְּׁבָטִים הַגְּפֹואִים
בְּחַלְקָה אֲסִ"ה אָה וּמַוחְלָק עַל אָפָא הַם נְגַנְעִים
חַחָת מְמִשְׁלָתָה רֹמָא וְהַעֲשָׂרָה הַם מַעֲכָר
לְנֶהָר פְּרָת עַט עַזְוֹת וְרַב לֹאֵין מְסִפָּר
וּמְהַבְּרָה יְשָׁלֵחַ לְהַאֲמִין שְׁאַחֲרָ גְּלֹות הַרְאָשָׁוֹן
פְּרוֹ וּדְבוּרּוֹ יַעֲצָמוּ בְּמַאֲוֹדוֹת הַלְּכוֹ לְגַוְתָּ לְמַדְעָנוֹ
הַנּוֹכְלָות :

פרק י

לב

וְרָאֵיה אֲחַדְוָה שְׁחַלְקָמִי הַשְּׁבָטִים גָּלוּ
מַעֲבָר לְנֶהָר סְפָטָיוֹן וְשָׁם הַם
יַשְׁבִּים וְעַל וְהַמִּיעָרִיט סְפָרִי רְבִי קְרָמָנִים
א' ל. הַרְאָשָׁוֹן הַוְאָרְדִּי יְהָנֵן בְּעַל מַחְכָּד תַּלְמִיד
יְרוּשָׁלָמִי אֲשֶׁר הַי' ק' נְשִׁים אַחֲרָ חַוְּבָבָן בִּירָת
שְׁנִי אָמַר בְּמַס' סְנַתְּדָרִין פָּרָק י' שְׁעַרְתָּ
הַשְּׁבָטִש גָּלוּ לְגַן מִקּוֹמוֹת לְנֶהָר סְפָטָיוֹן
וְלְגַן אֲנָטִיאָן אֲנָטִיאָן כִּיא וְלְמַקּוֹם אֲשֶׁר כָּסָס
אָס

מקוה ישראל

שם. אך "ברח" בענין ולעתיד יקבצט ויגאלט
משם. ובמיה ראייה לדבוריו מישעה ט"ט
פסוקט' לאמר לאסוריוט צאו. אלו הונשಗלו
מעבר לנهر סמבעון. לאשר בחשך הנלו'.
אלו חן שכסם הענן. על דרכיהם ירעו. אלו
הן שבדופני אנטוי"כיא. ובאייה אנטויוכיא
שהוא מרבל לא נידעלנו. הגם ששניהם עשו
סופדים כל אחד מכנה אותה בשם אחר על
כל פנים כלם מסכימים שהוא אנטוי"כיא
שבארץ טיר"ין ודופני הוא עיבורה של עיר
אנטויוכיא (בל"א פארשטעט) והוא מקום
ה居וב מארכמו שנראה לעין מצויין בצדקה
העולם. ונראה מה שחתופר לעמפ"ערוד
לא יפה העתיק את ספר מסעורת בנימין
טודע"ל אני שפיריש דופני לשון צדרו דופן. כי
באנפ"ילושו הוא שם מקומ. כמו כן ראיתי
בספריו סדר עול' מה שהוא קורא חלי השם.
קורא חתלנור בבל, בסנהדרין פרק ט' א

כבר אמר:

והלך

מקוה ישראל

לו

לט
וחרב יהונתן בן עזיאל אשר היה ק' שנה
קודם חורבן בית שני פירש הפסוק
בسطל טמות ל"ר פסוק י' ג' נ"ד כל עמל עשרה
נפלוות אשד לא נבראו בכל הארץ ג'ו.

קיבל כל עמל אעפ"ד פרישן להו בוטן דיהלום
בשביתא על נחלות בבל ואסלקיען מתמן
ונשלינן נן לנו לנהר סמבעט"יון וכחינו
פרישן לא את עברו וכו':

לט
ובב"ל פלישת י"א שג' טולדוטס" רופים את
ה' עקיבא על יום השבתה מנין לו
שהוא יום האבטהי שיצבת בו חאל' יתברך
(השיב לו סמבעט"יון) יוכית שביששת ימי החול
הוא זודק אבנית למלחה ברועש גוזל וכשבת
הוא נח ושקט. ולבי עקיבא הוה היה אז
בשער הרגון טלבות רומי ויהי נידוי נבננט
ג"ב אל חורבן בית שני חיינו היה ק"ל
 שנה. ובתלמוד בבל, טנהדרין פרק ז' מזמין
דבר הנפל לא היה מנהל סמבעט"יון ותנוירטנא
ורבו

מקוה ישראל

ורבי טימון אומר שעדרת השבטים נלו לפנים
מן נהר סבת' יונשבד יהודה ובני מין טפוחים
בכל הארץ. וגם בשיד השיריש א' פסוק
ט' וא' ערשנו רעננה פירש ח' ל' על עשרה
השבטים אשר לפנים מנהר סמכת' יונש:

לה

ועל שהנהר סמכת' יונש הולך וסוער כל
ששת ימי החול כי אמר בשפת הויא
כח מזעפו על כן המ טפוחים וכליאים שם.
כי לחה את השבת או אפשר ולכך אין אנו
שומעינשחט דברי. גם במדרש ולקוט דרש
חו' ל' את הפסוק ישעה מ' ט פסוק ט' לאמר
לאסורים זאו שאמ אותן השבטים. וגם ר'
עקייבא פידיש הפסוק בויקרא כ' ג' פסוק ל' ח'
ואברחים בנויים וזה על עשרה השבטים.

וגם בישע' כ' ג' פסוק, "ג' חביבו ג' האובדים
בארץ אשוד וג' וכל זה הויא בעבור שם
לושבים במדינות רחוקות פאדר מחלקי ישוב
העולם. נקראים אבודים". ובמודבר לרבה
פרק ב' פרשנה אחד את הפסוק ישעה

מ' ט

מקוה ישראל

לה

כ"ט פסוק י' ב' הנה אלה מרחוק ינא יונש על
השבטים אשר לפנים מנהר סמכת' יונש. הנה
הזכרנו כל אלה החכמים וסופרים ו' ל' שבתנו
כלם מנהר סמכת' יונש:

לה

ומה מארה היא חזקיה העוזרת יוסף בן
גוריון הכהן בספריו ה' של מלחמות
ישראל אשר חבר לhortים שכabb פלק כ' ר
שכאשר נסע ט' טום בין מדיניות ארכ' אט
ומדינית רופא' נא מקומות המלך אגדיפ' א'
ראת נהר נפלאנ' שאף שטמיו רבים ושותף
בחוק. תואנה טוענו אחד כל שעת יסיב
עד שבטים והשביעי דואין בו חחות יבש בלי
מים כללו. ואחר יוט השבעי הולך וסוער
בלי, עינוי כללו. ועל כן בנו את המחד ההוא
בשם שאכאת' ק' א' על' שם שטברת' ביט
השבית קרשי. גמס פלא' ג'וס הטעפר כתוב
בדבז היינט שלו בספר ל' א' ממעשי המתבע',
פרק ב' שהנהר ההוא הויא באדרן יהודת.

אבל לא דק בלשונו שדעתו גוריא שאצא
זה ב' ב' ב' ב' מהנתק

מקוה ישראל

הנהר הדביא יושבים יהודים או ישראלים:

לן תגדול ר' שלמה ירחי (ר' ל' ר'ש), וחתנה

בפלוריש תalmud בחתם שהנחר סמכת"ין

בכל מות תחול הוא זורק חול ואמניס כלפי

לך טלית הובאים השבת הוא נח:

ונם ר' מדרכיו יפה בספלו יפה תאדר כתוב

שמלה סמכת"ין טקרו הוא שבת

כמושט בשון הערבי, חותמי נבל דבוד מלחת

לען יי"ז נבן הרבר חזות שב"ת יי"ז:

ונם מהוק את רכלי שארם אחד היה לו

בליזוכית מלא מתחולל שנחר

סמכ"טיין, ובכל שעת ימי המעשיה היה

התול החזא סייר ותולל בחובכית ובשבת

היחנה, ואני נזכרן מעיד על זה כי השם עז'

שטעתי מאבויי ר' גבוראי אמרת הוא.

כפי שאמן דבריים הנגעים לאב יספער דבל שקל

לעט בניו, וספר כמדה, פעם יספער שבעיר

ליישבו"נא באין פידטא"אל היה כושי אחד

שזה:

מקוה ישראל

לט

שתחת לוכלו כומיה מלא מתחולתנו להלך
בכל ערב שבת לעת הכנסת שבת לרוחב
שהיה נקרא רון"אנאו"א שהוא בלשון
הקליש רוחב החדש כי שם היו הרבה יהודים
שתי אננסים לא מנות נזירים והבושים והוא
היהם מכנה אותם בשם יהודים והיידים קולאי
להם והראתה להם את האיכות שבירוחאל
סגול את הchnio, כי באה העת לקבל השבת
ונם שמעתי מוה תדבד מאיש נאמן וחיל ר'
נאירופא שרואה כושי עם כל, זכובירן עט
תול חן"ל עומן לפניבית תפ"ל של הייטמען,
בעדר חלע"פא והן השופ' עברו וישע על הרבע
ההוא ויקח את הכל' ההוא וירב את הקושי
וינגר בו ויאמר עשייה, שלא כחוּני והו
דזוק ליום השבת של היידוייט, ואלטלא
לא היה מועד על הזוכות ותול חן"ל גוזל
ומיפת הרוד המחבר חן"ל לא בתמוץ, אף
שאני פאמין כל' ספק שאין זה רחנס בלב
עעה רב"ה לישראלי כהו' שיתו' קצת מהשכני,
סגוליס שם אלא נסים הרב' עצה עטמתם כמו

שכח

מקוה ישראל

עספַ אָמְרָכָא הַלּוֹי רִישׁ בֵּינֵיהֶם רַגְנִים
חַכְמִים וּלוֹמְדִים תּוֹרָה וּוֹדָעָה וּקְיוּצָרִין וּעוֹשִׂין
מְלָחָמָה עַסְאָנְשִׁי כּוֹתָה:

מְאֹ

וּמְדִינָה הַחוֹיא אִינָה נְוֹרָעָת לֵי רַק כְּהִיּוֹט
טַז שְׁנָה בָּאָי שְׁנִי יְהוּדִי מְאָגְשִׁי
פּוֹלִין אַחֲרָנְסָעָט בְּעוֹלָם זָמָן רַב אַלְיָ עִיר
לוּבְלִין יְיִתְהָנוּ לְהַדְפִּיס טְפֵרָקְטָן בְּלֶשֶׁן אַשְׁכְּנָזְרָן
יְהוּדִית וּבְתוּבוֹ הַיּוֹ מְסֻדְרִי עַנְיָן וּעַסְקָחְמָדִין
הַנּוֹכְרָת וּנְשָׁלָף חַסְפָּרָה הַקְּטָן הַנּוֹכָר בְּעַזָּה
הַבּוֹשָׁרִי בְּעִיר וּוֹאָרָה שְׁוִיאָה (וּנְקָרָבְגָּלִילָוְאָה)
וּרְבִי אַבְרָהָם פְּרִי אַזְוָלָן כְּתָב בְּסְפָרוֹ אַוְרָחָתָ
עַוְלָטָר בְּכָ"ד רְשֵׁלָדָעָתָו תְּהִנָּהָר סָאָבָאָטָה יְכָא הוּא
בְּאַדִּין יוֹדָוִי וּכְתָב עֹור שְׁהַנְּהָר סָאָבָאָטָה יְכָא
מְקוֹדוֹ בְּמְרִינָה קְאַלְיָיקָוּט וּמְפְרִיד בֵּין
הַאַנְגְּרִיאָנִי וּבֵין מְלָכָות הַיְהוּדִים וּכְתָב שְׁמָם
שְׁנָהָר גַּוּן אַגְּנָגָן אָוּ שְׁמָאָתָד הוּא וְאַלְדָר
הַרְבִּי כְּתָב שְׁתְּהִנָּהָר הַחוֹאָה וְחַבּוֹבָה מְאוֹרָת
פְּסִיעָות וְשָׁמָם יוֹשְׁבָים דָ' שְׁבָטִים דָן וּנְפְתָלִי
גָּד וְאַשְׁרָה וְעַל כָּלָם אָנִי מַאֲמִין בְּמַדָּה שְׁכָתָב

וְד ۴ ۷ יְמִינָה

מקוה ישראל

שְׁכָתָב עַזְרָא בְּסְפָרוֹ הַרְבִּיעִי:

וּהַרְמָמָבָן גַּרְוָן רִינְגְּרָולְהַרְוָלְוּבְּעָלְקְבָּלְוּ
וּמְעָרֵשָׁה תּוֹרָה בְּתָב בְּפְרִשְׁתָּה
הַאֲזִינוּ שְׁנָהָר סְמָבְטָן יְוָן הַוָּא נְתָל גַּוּן הַנּוֹכָר
בְּמַלְכִּיסְבָּן יְזָקְוָן וְרָלְבָנִימָן טְוֹדָעָן לְאָ
חָבָס וְאִישׁ טָוּבָה אַחֲרִינְסְּפּוּזְמָנְרָב בְּנְדִינָה
רְבּוֹת בָּא אָלְמְדִינָה-סְפָרָה רְוִימָת שָׁם בְּשְׁנָהָר
תְּחַקְלָן גָּלְאָפָחָמְשִׁי וּבָתָה בְּסְפָר מְסֻעָהָתִי
זָהָו לְשָׁוֹנוֹ וּמִשְׁמָם מְהַלְךְ בָּכְ"ה יּוֹם לְהַרְיָ
נִיסָּס בְּזָוָא שָׁרָעָל נְהָר גַּוּן וִישָׁאָנְשִׁיט מִיְשָׁרָאָל
בְּאַרְץ פְּרָס שָׁהָם מִשְׁמָם וּאוֹמְרִים כִּי בְּעַרְיָ
נִיסְבָּוּן יוֹשְׁבֵי דְ'סְבָּטִי מִישָׁרָה וְהָסְדָן מִזְבְּחָוּן
וְאַשְׁר וּנְפְתָלִי הִיא חַגּוֹלָה הַרְאָשׁוֹנָה שְׁהַגְּלָתָ
שְׁלַמְנָאָסָר מְלָךְ אָשָׂר כְּכָתוֹב בְּמַלְכִּים ב' יְזָקְוָן
פְּסָקְוָן וּוּגָלָם לְחַלָּח וּמְבָזָל נְהָר גַּוּן רַעֲנָן
מְהָרִי וּמְהַלְךְ אָדָם עַשְׁרִים יוֹסְמִישׁ לְהָם
מְקוֹמוֹת וּבְתוּנוֹת בֵּין הַתְּרִיבִים כִּי צָד אֶחָד
מְקִיּוֹת אָוֹתָן נְהָר גַּוּן וְאֵין עַלְיָהָם עַל גַּוּן כִּי
אַסְגָּשִׁיא אַשְׁקָרָה אֲתִיחָתָם עַל יְהָפָה רַשְׁמָוֹרָמִי
וּוּסְפָּה

מקוה ישראל

יוסף בונדיין הכהן בספרו מלחמות ישראל פרק כ"ד שתקיים טישום ראה בעצמו הנדרת והוא ובודאי אמרת הוא כי אם היה משקר היה הקיסר מוכיחו על פניו. חנס שהטופל יא"ז עביה"ר אס וגט שאר סופרים מעיריהם שבארץ הורדיו ישבין עם רב מיהודים אמרת דבר אבל הם מהשנוי שבטים יהודיה ובנימין הנודעים לכל אבל עשרת השבטים המהו לפנים מנהר סמבעון טסוגניאם. והנזרן סמבעון הרא אצלם קאשפ"ז ואוגטרכיס טסופרים הקדרמוניים מעידים זה :

מב

ורבים מקשיט וואומרים אם הרבר הודה אמרת שעשרה השבטים הם בעולם למה אין יודיעים יריעה ברורה מהם אין זה קושיא. כי אין רואים שמהרבאים הנודעים לנו אין אין יודיעין מהם השוויש כמו מקורות של האבעריה נהרו נילו"ט גג"ז טיג"ר ועדרא"טש (ה"ל פישונגיניזון חדקל פרות). גם יש מדיניות רבורה נסתורה באך' קיר ובחלהן

מקוה ישראל

ובמלחאק אטעןיקא זכל הגבולי שבצעפון העולם פלור"רו ומלאכות אני"אן בארץ פע"רו מן גויףדא עד נהר קוֹשְׁתָּה לְתַּחַתְּ תִּסְתַּחֲדֵת וְשָׂאֵר מִדְנֶהָתָן מַעֲרֵב הנסתירות אשר הם גדוֹלָות יותר מכל חלקי העולם הגלויות לנו.

מן

וזולת זה יכול להיות שאף במדינות הנודעתות לנו יושבים קצת מהשבטים נחרים אחרי ההרים הגבוהים. כמו שהוא נמצא בימי חמלך פערדי"ג נדור והמלכה אייבל אומת באטי"ק של חדוכת מדינה אל"בא קרוב מסאלם" נכא אל פלוס" ענזייא שמיום שכבשו הכוושים ארץ ספרד הללו קצת מאנשי כפרד ויסטידו עצם בחוץ המדינה במקומות סתר וישבו עטח' מאות שנה. ואם כך היו נחרים בחוץ המדינה למה לא נאמיןゾה על ישרן אחר שאמר הקב"ה אמרתיא פאייהם אשכיתה מאושג'רם. דבריים ל"ב פטוק ר' ד"לאיטליים לכל פאה גבולי המדינה שעלו ידי כן ישכח זכרם. ואם בן מאיו בכל המקרא

מקוה ישראל

מקוה ישראל מב

ביהיר הטעוד שרוואלמי האלמי. מות
סבואר שאחינו בפי ישראל מוחיקיס בתורת
ה' בבל ימולחט אף כשאין על ארמאתם. כי
רויאס וידיעת שבעוניהם גלו ומשוללים
מכל טוב. וגם מקונינם על מלבות בית
דוד באשר שמת היה הסבה לתרובן ירושלים
ושדפת בית אלקינו:

פרק יב

מה
נס יש חוכחת מלאה טברת שאין אחר
מעשת השבטים באו לבני בית שט
כנתוב בעדיא א' פסוק ה' ויקוטר רבא
חאכחות ליהודה ובנימין גו' לעלות ולבנות
את בית ה' אשר בירושלים. ובעדיא א' סימן
ב' פסוק א' נאמר ואלה בני הארץ העולים
משבי הנולדה אשר הגלגה נבומה נזר מלך בבל
לבבל גו' נשמע מאלו הפסוקים שקדמת
מיורה ובנימין עלו לבני הבית שני. וגם
כח עוזא בר"ה א' סיינח' פסוק ב' וווע
אלקי

המקרא שתק' בהקוראות אנטדים וסגורוי
ועל בן אין טקום לקושיא הנזכרת כלל:

פרק יא

מד
ונם אלו השבטים בכל מקום שומריס
ומקיים תורת ה' ככתוב במלכים ב'
ז' פסוק ב' זכ' זכ' ח' ויבא מלך אשר מבל
ומכותה גור' ווישב בערי שופרון וט' רשות
ה' בם ארץ האיווית גור' כאשר אינם ידרעים
את משפט חי הארץ (ר"ל כי היו עובדי ע"ז)
ויצור מלך אשר לאמר היליכו שטרת אחד
מחכניים (ר"ל שעוזא נROLL בדורת) אשר
הגלייתם מכם גור' ויבא אחד מחכניים אשר
הגלו משורין גור' ויה' טורה אוחים איר' יראו
את ה' גור' ויה' הנזירים האלה יראים אותה
ואת פסיליהם הוו עובדים ולא באשר צורתי
ה' את בני יעקב. (ר"ל שרואה החתן שאוי
אפשר להפרישם מע"ז טבל ובל לבן חירות
פורה אותן שייעבורו אותן פסלייהם רק יאמינו
בזיהוי

מקוּתַּה יִשְׂרָאֵל

מן

הנארלה אינה שלימה ויבאו לארכ' ישראל לכאן נפשם מהר רברכה עבדו זמן מועט של בית שני. גם הרשיזן אשר נתן כורש לא נתנו אם לשפט יהודיה ובנימין. גם אנו מאמנים מה שכתב עזרא בספריו הרביעי שהשבטים במעט לא היו עדיעים רב לרבר מגואר, כיich שני. גם יש להאמין שהשבטים עושים מלחמה בכל עת עם האומות שכיניהם כמו שכתב מורה סופרים רבים ועל כן לא היה יכול לבא דרך ארץ העמים ברצונם:

פרק יג

מן

ער. הנה נתבנו שעשתה השבטים הם במדינה הדרו ל"ל בוועשטאנדייא ובסיגא ובגובל מרינת קראד ולפניט מנדר סמברט"ין ונחל פרת באין מדיה ובמדינת עטי" אפיק' ובגובל' מרינת אבס"ינא. ומכל' המדינות הנכירות דבר הגבל' ישע' "א פסוק "א בהתגאדו על טsieה ואונר והיה ביזמת חזרה

מקוּתַּה יִשְׂרָאֵל

אלקי ישראל את רוח פול מלך אשур ואלה לוחתגת פלנאסד מלך אשур ויגלם לדאיובי ולגדי ולחזי שבת מנשה ויביאם לדלאת והנור והלא ונחר גוון עד היום הזה. ולא נמות שבימיו עדין לא חזרו ונס היוסיפון כתה: זה בספריו האחד עשר פרק ח':

מן יכול להיות שיבא אחד לחלק על זה העולם הלאטרי ופרט ובבל סמוכיסות זהה לאיד אפסטר שלא באו משם שאר השבטים לירושלים כמי יהודיה ובנימין שבאו מבבל ועל זה אמרישיב שלא מיהודה ובנימין לא עלו מבבל רק מעט מעיר זידיש קרוביים לירושלים. וזה בעבור ענטשתרטש בבל והיו להם קרקעות ונהלות לא רצו לעלות או בעבור שהיו יודעים על פי הנביאים שנאות בבל אינטאנלה טלית מה רק פקידת בעלמא והגאולה האתנית תהיה נאחוית הימים. וא"כ מה יעשה שאר השבטים שהז חוקיפ מירושלים והנה גם הת' ירעו שיארג הנארלה

מקוה ישראל

מד מקוה ישראל

בחוון ואני היה עלי אובל אולי. רשות מדבריות גדולות והרים גדולים שיכולים להיות נסתרים שם. שנער היא מדינה אל מדינות בבל כמה שנאמר בראשית י' פסוק י' בבל וארכוד ואכד וכלנה בארץ שנער. וגם בדניאל א' פסוק ב' נאמר ויתן ה' בידו ארץ ירושים מלך יהודה ומקצת כל' בית הלאה יביבאט ארץ שנער. חמת בהרבה מקומות בתורה ובביביאיס מוכיד חמת. וחתגנאט מפרש שהוא אנטוינט' בא ועם מפלשים רבים פרישות כמותו. אבל אחר שיש מקומית רביס שקדאים בזה אשם וגם מדינת אנטוינט' בא על שנבנית על ידי מלכים רבים נקdotat בשנייט עשר פנים ולכן אין אני יודיע מאיזה אנטוינט' אין כבר תגביא ולפי דעתך היה אנטוינט' יא שבחלק איז' אה בא-ארץ קדר ספנ' שבל אותן הארץ נחשבות לחלק איז' אה' והשבעים וקניט שהוכאו טירושלים כי מי הצל' חלמי פירוש שחתמת והוא בנווה העולם ולפי דעתיכו נזק הדעת מפני שטא-ה-זיה נגזרת

ההוא יוסוף אדרני שנית ירו לknoth את שאל עמל אשר ישאר מאשור וממצרים ומטטרום ומכוש ומעילס ומשנער ומחנת ומאיה היבס: ואשור ומאדים הימה השני מדינות שיתקברו כל ישראל לשם יחריז בזמנ גאותה העתידה כאשר אכתוב מה בערת השם. פתחרים אינה מדינת פלוס"יא ולא מדינת פעת"רא כמו שבתבו קדר מהטפרים אבל היה מדינת פרט"יא היושב אצל חיים קאספי" שא ואני וכן רכבים מהטפרים כתבו שם הוא סמברט"ין הנהר ואית' פשייש פתרום במלכו' מזרים. בוש לפ' דעת ההטנוטס היה מדינת עטיא' פין וזה שאמר ירמיה י' ג' פסוק כ' ג' היחפה' בוש' עוזו ונמר הדרבולותינו גם אחות תוכל' להטנוט' ולפ' זה נבא ישעיה שהשנוטים הם מדינות אביס"יא הקלוברט' לעתיא' פין. עילס היה במדינת שא-ארץ פרט' בא-השען נהר פרת למושנטזא כתוב בדניאל י' פסוק ב' ואראדי' בחוון וחיה בראותי ואני בשוטן הבירה אשר ביעלים המרינה לא-אראד גאות

מקוה ישראל מה

אחר מושבטים יושב בחלק ערא"פ א זילח
השני. שבטים יהודיה ובנין המדינה נפרזים
בארבע רוחות העולם בכל חלק הארץ"פ א
ועליהם נאמר יקוץ מרבע כנפורת הארץ
כמו שאנו רואים היום שיש מהם קדולות

מן **באמרי"ק:**

וآخر זה אמר הנביא ושרה קנא אפרים
וצורי יהודה יכרתו אפרים לא
יקנא יהודה ויהודיה לא יצד את אפרים
כלא יהיה ביןיהם קנאודה ומלייה כאשר
היתה ביןיהם כי מי ירבעם בן נבט משפט
אפרים אשר לזה נקראו עשית השבטים בשם
אפרים. כאשר אמר הנביא יחזקאל לא
פסוק ב' בומלך אחד יהיה לכלם מלך וגוי
ולא יחציו ערד לשתי נמלבות עוד. ועל
הගולה העתידה אמר השם יתברך כאשר
עשה להם נסיט על ים האדום בעלותכם
ממצרים בזיעשה להם נסיט על נהר נילוס
שילכו בו ביבשה והנהר פרת יתלק לשבעה
חקים ברו שילכו בו שביעה גליות אשוד

ח א י קצרין

מקוה ישראל מה

גנולית חמדת העיללה במנוחת ולפי זה כל
הארציות שבמולדת ארץ הקודשה כגון איז"ב
הגולדה ואינל"יא וארכ"ס כי נא לחן"ת
מושבות: איז"ה יקסעה מהטפלישים רוצחים
לפרש איס שביס ד"ל היה הנדול אבל לפני
דעת פירושו אייב שבערבי מזינובכל
התורה בשם אלברט אלברט הולם מאכיד
מערב ביחס יט כמלו בבראשית כ"ח פסוק י"ד
'מה וקרמה צפונה וגוי' וכיואabo' ואם כן
מה שאמר ואי הים נאמר על אותם השבטים
שಗלו לצד מערב ארץ הקוזחש וביניהם
נשבים אותם שבטיינית אמרי"ק:

מה **וآخر** זה אמר הנביא ונשאנס לנו יא סך
נדתי ישראל ונפאות יהודה יקנו
מארבע כנפות הארץ. כנף הנכיה אחת
ישראל בשם נחחים ויהודיה בשם נפרזים כי
השבטים נדחו לצד אחד של ארץ ישראל
וישבים במדינות הרחוקות מארץ ישראל
בז אדרונטיש טס רבים מהאוניות ואי
אחד

וחלכו כל ישראל יתדרו כמו בגאולת מצרים
לכך נאמר שנית כי גאול' העתיד' תהיה שוה
לגאולת מצרים ברבrios ובייט'. לכן אמר
הנביא ירמיה כ"ג פסוק י"ח כי אם חי' אשר
העלה הוא שד הביא את זרע בית ישראל מארץ
צפונה ומכל הארץ אשר הלחטים שם
ושבו על אדמותם נשמע מבל הנזכר שנאול'
ובגליא היהתני אם פקירה בעלה:

נא

וועוד אמר הנביא ישערתס^ג פסוקה ר' טגאולה העתידה אל תירא כי
אתך אני מטהרת אביה אורען ומטעב אקבץ
אמילאפון חני ולתימן אל תכלאי היביא
בני טרחות ובנותי מקצתה אדין' וזה מד'
פר' ס אינד'יא ס"נ נא שם במו' הארץ אלז'
הקדושה קדר או אוי אה שב' טיא בזפונ
אדין'ישראל. אב'ס'יא היא בדורותה של ארץ
ישראל ערא' פא היא במערב ארץ'ישראל
היביא בני מרותוק היא אמר' קא או וועשט
אין' יא ובענ' פסוקים האלאו מרא'ה

פצעים פתרוט כרע עילם שנעל חמת' או
גנד שבעה שבטים שבאותן המדינות שכלי
אחד יהוד' לזרק בפני עצמו. שנאמר
וחחריסת' את לשוניים מזרים והניף ידו על
הנהר בעיט רוחו והכחו לשבעה נחלים ונו'
כאשר היהת לישראל ביום עלות מארץ
זרים. זהו שאמר הנביא ישעה כ"ז פסוק
ו"ב גויה ביום התוא' חבטת' משובלות
הנהר ער נחל זרים ואיתם תלקטו לאחד
אחד בני ישראל יהוד' ביום התוא' יתקע
בשובך גדויל' ובאו האוברים בארץ אשר
וונדייס בארץ זרים והשתחוו לה' כהר
הקודש בירושלים: וכל זה לא היה ולא
עשה בגאול' בבל כי לא חלכו בנהר אונילום
ולא בשום נהר במדינת עטיא פין:

ג

ומת' שאמד הנביא ישערת' יוסף ארצי
שני' ידו הוא בעבור שנאולות בבל
לא היהת נאולות שלימה כי השבטים לא
הוו לאין' ישראל אבל בגאול' העתודה
יחקכאו

וזמלו' זה נשוי להם יהוד' אפר' ואמר שטולץ
את' היה לכול' והוא משיח בן יהוד'. שנאמר
יעברי יהוד מלך עלייה' וריע' אחד יהי' לכול'
ונס הנבי' עטום ח'פסוק ב' ח'כ' אמר רושבתי
את שבות עמי' ישראלי' וכנו ערים נשומות
ישבו ונשטו כהמים ושתרו אחר יינם ועשו
גנות ואכלו את פרייהם. וגנויותם על
ארמותם ולא ינתר עיד מעלה אדמותם אשר
נתתי להם אמר ה' אלהיך. ובזה הנביא
מיכח' ב' פסוק י"ב אמר אסף אפסוף יעקב
כלך וגוזבודאי אמר זה על הנזילה העתיד'
צי' בבית שני לא נאשׂו כלט' יחד. וגס' אמר
הנביא זכריה' פסוק ז' הנני מושיע ארץ עמי'
מאדר' מורה ומארץ מבוא המשמש. וגס' זכריה
ו' פסוק ח' אמר' גברתי את בית יהוד' אתה בית
ו'סף אוישׂע' והשיבו'תים כי החמתיסו נ' וכל
הנביא' ימסכלט נבואר על נזילה העתידה:

פרק י"ד
גג גאולה העתירה סתור ומגמות מכל
אורם

בפירוש המקומות שהשבטים מזוהים עמו.
ובישועה מ"ט גם שם מוכיר דבריהם דביס
טהגאלחה' בישועה' פסוק ח' אמר ה' לא תיס
מקבץ נרכח' ישראל עזר אקbez עליו לנכבציו
זהה הנביא ישועה נבא לנו טומנות ובורת
ונחמות מהגאולה העתירה' ובירמיה' ב"ג
פסוק י' אמר בימיו תושע יהודה וישראל
שבדון לבטהח. וזה בלא ספק לכל רעות
הכפרשים וגס' דעתו גוזן' מושבכל' מקומות
שטעמיה' יהודה וישראל רצונו לוטר על עשרה
גג השבטים:

ובירמיה' ל"א פסוק ט"ז מנחים הארץ
רחל המבנה על בניה ר' ל' יוסף
שהגלה על ידי שאלמן אסר ובנימן שהגלה
על ידי נבו'ך נאצר לבבל. ואמור מנע' קולץ
מכבי ועניך מרמעה' כי יש שבר לפעלתיך
נאש' הד' ישבך מארץ אויב גגו' ובירמיה' ל"ג
פסוק ז' כתיבוה השבות הארץ שבorth יהוד'ה
(את שבות ישראל) ובניתם כבראונה' וגם
ישקאל הנביא' אל' זפסוק ט' זרבך על רב' זטולות

מקוה ישראל

מח מקוה ישראל

שיתגלו לעתיד:

נָחַ

נִמְטָן נוֹבֵל לְזֹמֶר שְׁלָכֵךְ נָקְר' בָּן אֲפָרִים שְׂיוֹאָה
נוֹלֵד מְשֻׁבֵּט אֲפָרִים וַיְהִי רָאשׁ עַל
עַשְׁרַת הַשְׁבָּטִים הַמִּכְוָנִים בְּשָׁם אֲפָרִים בְּכָל
הַמִּקְרָא דּוֹגָמָה מֶלֶךְ הָרָאשׁוֹן יְרַבָּעֵם בָּן נָבָט
שְׂתִּיהַ מְשֻׁבֵּט אֲפָרִים . וּבָנֵי יוֹסֵף נָקְר' לְאַלְבָר
בַּעֲבוּר שְׁבָא מְנֻעַ יוֹסֵף . אֶלְאֶאֱשִׁיפָה תֹּאֵן
אוֹתָה אֶמְתָה וְדוֹגָמָא לְכָלְלָן בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
שְׁאַירְעַ לְיוֹסֵף מִן דְּרִיסּוֹרִין וְחַסְגָּוּן בְּבִירִית
חַאֲסּוֹרִין וְהַעֲלָמָתוֹ מִן אֲחִיוֹ יִמִּימִים רַבִּים . וּמִן
הַאֲוֹשֵׁר וְהַצְלָחָה כִּי מִבִּירִית הַאֲסּוֹרִים יִצְאָה
לְמַלְוֹךְ כִּן הַדְּבָר עַם עַשְׁרַת הַשְׁבָּטִים שָׁם
סְגָדִים וּכְלֹואִים וּגְעַלְמִיסְטָמֵל אֲרָם וּבְאַחֲרֵי
הַיּוֹם יִזְכֹּר הַאֲוֹשֵׁר וְהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּיוֹסֵף :

נָנוֹ

וּנְוֹתָן הַמָּשִׁיחַ בָּן יוֹסֵף יִהְרָגֶן בְּמַלְחָמָת גָּג
וּמְנוּגָה וְאֶחָד בְּתִחְיַת הַמִּתְּהִים
לְקַבֵּל שְׁבָרוֹ וּבְבוֹדוֹן . וְלֹא יִהְיֶה מֶלֶךְ רַק שְׁנִי
לְמֶלֶךְ בָּן דָּוד כְּמוֹ שְׂתִּיהַ יוֹסֵף בְּמִצְרָיִם . כִּי
הַשְׁלָכוֹת

מקוה ישראל

ארט . רַק כְּפִי הַנְּרָאָתָן הַגְּבִיאִים . כְּלִיחִיה ?
שְׁעַשְׁלֵת הַשְׁבָּטִים יִסְעוּ לְאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה עַל
וְדַעַר וּרְאֵשׁ אֶחָד . וְחוֹלָגֶן הַתְּرָגָםָן כְּנוֹתָן
בְּשָׁם מֶשִׁיחַ בָּן יוֹסֵף וּבָמָקוֹם אֶחָד מֶשִׁיחַ בָּן
אֲפָרִים . וַיִּהְרָגֶן בְּמַלְחָמָה הַאֲחֻזָּה שְׁלַגְגָה
וּמְנוּגָה . וְאוֹתְחַגְלָה מֶשִׁיחַ בָּן דָּוד . כְּמַ"ש
יַּתְּקַאֵל לְלֹזֶן פְּסָוקֶב "דְּרוּבְדִּי דָּוד מֶלֶךְ עַלְיָהָם
וְרוּעה אֶחָד יִתְּהִיר לְכָלָם וּגְנוּ וְגַם חֹשֶׁעַ גָּבֵר
פְּסָוקָה , אָמְרָא אֶחָד יִשְׁׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקָשְׁר
אֶרְתָּה הַלְּאַתְּהָם וְאֶת דָּוד מֶלֶכָם וּגְנוּ , בְּאַתְּרִית
נֶדֶר :

וּמְנִין מֶשִׁיחַ בָּן אֲפָרִים נִכְרָא בְּגַמְרָא בְּהַרְבָּה
מִקְרָמָות וּבְפָרָט בְּמִסְכָּת סָוכָה פְּרָקָה
אָמָרוּ שִׁיחָגֶן בְּמַלְחָמָת גָּג וּמְנוּגָה שְׁנָאָמָר
זְכּוּרִיה ? בְּפְסָוק י' וְהַבִּיטָרָא לִי אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ
וּכְפָדוּ עַל יְהוָה כְּמִסְפֵּר עַל הַיּוֹחֵד וְהַמְּרָעָלָיו
לְהַמְּרָעָל הַבְּנָדָדִי . וְעוֹד פָּרָשָׂוּ חֹזֶן הַפְּסָוק
בְּזְכִירָה ב' פְּסָוק ג' וְלֹא נִיְהַי אֶת אַרְכָּעָה חֲדָשִׁים
עַל מֶשִׁיחַ בָּן דָּוד וּמֶשִׁיחַ בָּן יוֹסֵף וְאֶלְיוֹן
הַגְּבִיאִים וְהַגְּדוֹלָה הַמִּתְּהִים הַחֲשׂוֹבִים שְׁבִישָׁרְךָ
שִׁיחָגֶל ?

מקוה ישראל

נמ' מקוה יישראאל

ומשאש יוכלו לבוא לארץ אבותיהם כוונת מושיע - ומאלו שתי הארץות נבא ישע' כ' אפסוק י' ג' והיתכפים החוצה יתקע בשופר גדול ובאו תאובירים. בארץ אשור ותנזרים. בארץ מצרים ותשתחוו לה' מחר הקורן' בירושלים. בארץ ר' ל' נמו שעשין במלחתה שתוקין בשופר לחקוריל את תזונתנו. קניתה תדבר הזה.

ומה שאמד האוברים הם המפוזרים בכל הארץ אס' אה יבוא לאחץ אשור. והגוזרת הארץ שבארך אסער' קא יבוא דוד היהת האמצע לאלנסנ' ריאשלה' טזריט. וכן אמתם שבאער' קא זבאות מהו איזה ביהר הנדרת נילזש חרב ריבט וגט דנואר עפרה' טש למ' ט' שער' א' אפסוק ט' ז' ס' ז' ותהיים זו ארץ לשון יבנ' מאריכגר' והיה דיזמיסילת וגו'. ובעבור שאהן טbam' קא יתקבצ' דראנ' אונד' אגא' ט' שער' ס' פטוק ט' כי לו איזם יקוו ואנידר' תדריש' בריאותה להביה' גאנ' יונדר' נסעה' זהבם אמת לשונ' ה' אונד' ולקדוש' זונדר' נ' באך' וטאנ' זונדר' האגוז' הונ' גאנ' גאנ'

המלחמות של בית ישראל נפלחה ממן הווע
בנ' אלה והוא היה המלך האחרון של עשרת
השבטים רעד לא יוסיפו לקום למלאותם:
כט' ש' עמוס ה' פסוק ב' נפלחו לארחות
קוטם בתולות ישראל. רק טלך אחד יהוד
על כל ישראל ויהודה והו' משיח בן דוד הטלך
החסיד. כט' ש' יחזקאל ל' פסוק ב' ד' ועבדי
דוד טלך עליהם. וע' הריג' משיח בן יוסף
ישבו העש' השבטי' מטעיהם שטעו עד הנה
ומשדי באהתס' ובדוד מלכם. יוכירו יודען
שלך אחד מבית דוד יהיה על כל ישראל
במחילה. וזה שאמר הווע אהד ישבו
כני' ישנא' ובקשו' אה' אלתיהם ואה' דוד מלכם:

פרק חמ''

ואלה השבטים יתקבצ' מארבע חלקי'
העולם יסעו אל שת' המרכז
אשר ומצדדים שהם קדיבות לארץ הקדושה
(גמשט)

מקוה ישראל

ישראל והשבת ישראל אל הארץ אבוניהם, הם דברי ה' על ידינו נביאים קדושים. אבל הוקן הוא כפוי ולא נודע לכל ח' אPsiלו לר' שען יוחאי בעל חזון. רק הוא מנוסח אצל השם ת' עליה. כמו' שמשה בפלשת האיט תלמידו הוא א' במשפט עמדי החוטאת פאות צדוק. גם ישועה ס' ג' פסוק ד' אמרתי זום נקמת כלבי רשות גנאיי באחשען זה אחו' ל' לבא לנטמן' לא נל' ר' ללבוגלה ולא למלאן' יומסקו' ואחר אחו' לאם יאלך לך' אדרך שט羞ה באה' אל אמרתני' ש חמלאך לזרניא' י' ג' פסוק ט' ויאמר לזרניא' כי סתום' וחוץ מ' חרבנו' עד עת קץ'. ולכון כל' זהה' שעה' לבקש ולהקוו' זהן הגאולה' עז' עז' מטה' לבינו' טה' גוונ' ר' ור' אמרנו' מטה' מטאלים' ור' בינו' טה' גוונ' ר' ור' אמרנו' ר' לוי' בון' גרשט' ור' טלאן' ור' אמר' טה' מטה' ר' ור' יוז' יוז' אטראן' אטראן' ר' ור' חט' דצ' לא' ט' ור' יוז' יוז' אטראן' אטראן' ר' ור' יוז' יוז' שאין בלה' טה' גוונ' אטראן' לא' טה' גוונ' ר' ור' לא' גל' מה שהעלו' אל' ש' ר' ור' טה' גוונ' ר' ור' יוז' יוז' אטראן'

פרק ۲۵

וכל הפסוקים הנ' ל晦רים על גואליהם
ישראל

בחלה ומחרות נדול לארשת חזרה בחד ה' בידוש לישך. כמ' שהישע, "אפסוק" א' יהדרו בפער מצרים ובינוי פארץ אשורי. וגם ישעה דבר מה באומר מי לה כעב תעופנה ובונם אל אדובותיהם. ואותן שיבאוראשונה ישמרו ראשונה ראהר כל' יבוא כלם וישמרו הראשונים על ביאתם כמ' שישעה ס' פסוק ד' שא' סביב ענייך וראי כלם נקבעו בחת' באול וו' :

על' שתה' הנדרינות אשורה ומבדים יעשו טבות לישראל בשיתומו בארץ ומן מה. יוזרו על האשת קודם שאר האומות ריחגירה להאסין אמונה' ישראל בקרבותה ושיפיכת שתחלה' אמר ישעה י' ט' פסוק כ' ה' אשר ברבota' צבאות' לאמר ברוך עמי' מצרים ומיעשר זיה' אשורה ונחלתי ישראל. וזה פירוש האותי' מה הפסוק:

מקוה ישראל

מקוה ישראל נא

בenthalim מ"דס"ט ע"ר ע"זפ"ג וכיוצא בהם וביתר במודרנפ"ט פסוק נ"אנ"ב אומר זכור ארני וארת עבריך שאותי בתקיב כל רביס עמי אשר חרבו אויביך ה' אשר חרבו עקרות משיחך כי האומות אומרים לנו במשל ושניתה אפלו אם היה משיח פסח רגליים היה יכול לבא כבר:

פרק י'

סא ונא שאין לנו יכולין לברוזן הנגולהה על כל פנים נשפטו שתהיה בזמן קרוב באשר שענו רואים סימנים הרבה מנוגה שאנו רואים הנגלהה הנגול שהיה לנו זמן רב בין הארבע מלצות שנבא דניאל עליהם וגם דוד המלך אומר בתהילים ק"ר אני שלום וכי אדרבר מה למלמה וגם אמר כי עליך הורגו כל היהוט נחשבנו כזאנטבהה וגם הנביא ישעה כ"גפסוקז' אומר בשחה לאשה יונל וכחל לפני גוויה נאלמה אהה במתה

שנלה לדני נקעת מלבי האושׂר ממשלה ומלחמות הדורי הנוגעים לאוולה העתידית לא היה יכול להזכיר למשיג כלום וועל זה פרשו ח"ל המ"ס סתוות שבאמצע החיבור לכרב החטירה בישעיה ט' פסוק ז' על שרף וכבוד הנגולה שהו' כאסיה סגורה עד עת ק"ז

ס

את זו בלבד נבל לחשיג שהגולדת תחיה באחרי הימיט לדבריו הנביאי אבל אחר צלות ויסולין קשים וಗלוות גדוול וזה שאמר בלבם אריאנו ולא עתדו אשורנו ולא קרוב דרך כובב מעקבו גם ישעה ב"ל פסוקכ"ב אמר וסגור על מסגר ומזרב ימיט יפקדו ובישעיה מ"ט פסוק י"ד כת' יתאמל ציון עזבנית ואדרני שלחני וגם חושע ג' פסוקד' אמר כי ימים רבים ישכו בני ישראל אין מלך ואין שרו' אחר ישבו בני ישראל ובקשאותה ה' אל תהס וארת דוד מלכם נול באחרית הימיט' ועל אריכת הנגלהה הגדית מתאנקה משורר דוד המלך בו דבר מקומות בתהילים

ס'ג כל מה שבתבת היישכמתה ערים עודס
ועל חייט. כי בימינו בשנת שס"ג לנטף
הטשי במדינת פורטוגל בעיר לישבו נא
אדין טולדתו של אבי. היה כבודא רשות
פא טרדי נארה ע אסונ קא מלוטר גROL בן
כ"ד שנים. ושטותו לשירותו ונדוף בחיה
על שבאו אליו ואמרו לו שילך עתיהם לביקש
אנטם יוחרים שאינם מאמין בתרומות
כו צריו והשב להם שאינכון ואין בידם לכפות
אחד מאומנתו כל רצונו ושרותו ורצו
להעילים את משפטו מלחדיעו בעיל. אבל
כבר היה נשמע המשפט הנ"ל בכל העולם:

ס'ד ואינה כבוד ונולחה נתנה להקדושה וזה
לא"פ. ד"ע פ"ר ראה בעיר נא"ק אן
שחית שרנגבך ממשפחחות טדים נולד בארץ
שפנ"א והיה פלומר בלשון הkowski ובלשון
לט"נ ואחשק לאומנותינו. ולא שקט בודה
בקגלת דעתו לרבים. ונתפס כענ' העשירים
ליישר פ ר 9, 4

"טנוויז מג'ור אינגלאטרי" ראה אל"את ט"ז" ור' פורטיגא ל' אשכז' ז' באדרץ פולין. אהת כמחיה מצעמיסיט עליהם פשע' אשר מעולם לא עשו. וגראותו כמה פעמים בהשנות השם שומן זומני בת הנגידות היה בט' באב כי באלו הינשים הממלרכע ליישאל. כי הי"ג מקדושים נשרפו ביום הירוא.

ס'ג

ונמה אמר מהגליות הנROLL מאנשי סע"ר לח נז' אבורי שמניתים בכל יום עניין
חמייס רוקדים וגערים ולא ישאו פנים לוזן
אהה על רשותה בואת. אהה על אמדייה
בלתי שביעיה כתאת. ומלזה הוא בעבור
ששורדים ומקרים תוליה משרה הנטיגות
בביסים ונפלאות. על כן הם מתייחסים אזהם
בכל מקום אשר דבר המלכו האבודה משער
ונם בשאר מדינות אטו רואים בכל יום דבב
ונפלא שמתמיהים עליהם בני ארם שנטרפים
ח'ים על קדושת שאנו יתברך:

אותו לעיר לישבו"נא וישראליאותו היוחידין בז' דשנתולא בעבור איזה מלידה ופשערק בעבור שאמר מילא יאמין באלא אחד בורא שמיים וארץ אלדי ישראלי. וגם נשרף תקרות על"י נאווארען בטנת שאצ"ט ולטודרים אלף תרל"ט אחר שנחטפס ונחਬש שבית האסורים י"ר עניש וכלהי"ר שנייס לאו רaza לטמא עצמו לדבר האסור. ולא אכל בשד ויטול עצמו בבי' האסורי. ויקרא לעצמו שם הנזכר וגם נשר' באות' שנח בעי' מעקש"ק א. טומ"ש טערני"נא. וענו אותו ביטוריין קשיים ולעמד באמונתו. בגין אם נתקיימן התוכחות והפרענות שנאמרו בשם הקב"ח. בלי ספק יתקיימו נס הטובות והנחות. ולזה רבינו קיבא בעדרא' שעול יוצא מבית קדשי קדשי' ובכו חביביו שחוק ואמר להם כשתנתקיימן נכואת ירמיה באינהה' פסוק י"דו על הרענן ששם טרעעל' הלבובוך יתקיימן הטובות והנחות שהבטיח לנו השם על ידי נבאים וגם דואים אנחנו שהקללות מהתוכחות

שבספר

לימיו בעיר פאלאדו" ליר בשנת ת"ד לאף האשש ולמנין הנוציאים לאפ' תרמ"ד. ובבית האסורי בחשך התחל לחרת אוד לרבייט וירוצו אליו רבים מן הכהנים ואבותיהם ובני משפחתו להשוו ממחשבתומעט מועד ולא נבולו ומעש' נפל' שמל' את עצמו בבני האסורי ויקרא שמו יתודה המѧמין. וטימות ההוא לא רצת להחותם עצמו בשם אחר וולטוף חמש שנים ב"ה תנות הקרב עצמו לקרבן ביצחק אבינו וילך בשתחנה גROLה לבית השראי' פרה' ובזה תהייו וועשרו הנדול וכבוד העולם וזה

סלה בוחין הנגיד:

וזאת עשו הגדים אשר לא מבני ישראל הגדה ומאטו היהם לIALIZED חיים נצחים. כהנה ומאהה עשו אחינובית ישראל. גם לא אהשה טלסבד מה שנעשה. בימינו אין י' יצחק ד"ע קאסט"רו תאר"ט אס מבירוי שהוא מלומד בלשון לטוי"נא ובלשון גרי"ק אונס מעיר לעיר פערנגן" באק ויתפסו אותו אנשי פורטיגל" יא צמא' רם כואביכס וויליכן אותו

ציוויליזציה שחו' לטוּמָתָן ולחצלהַתָּן מישׁוּ
האָנָדָר בְּסֶפֶל וַיִּקְרָאֵת כ"ז פָּטוֹק ט"ד וְאָף גַּם
זאת נִחְיוֹתָם בָּאָרֶץ אֲוֹבֵיתָלָא מִאָסְתִּים
וְלֹא גַּעֲלוֹתִים לְכָלֹתָם לְהַפְּרָבָהָלָא אַחֲט
כִּי אַנְתָּה אֶלְהִית וְרַבָּה וְרַהְבָּה אַנְגְּרוֹאַיָּס בְּעֵינָן
שְׁאַנְתָּנוּ נִמְאָטִים בְּעֵינֵי הַנוֹּזִים עַל שִׁישׁ לְגַנְזָן
הַצְּבָעָם וְהַוְדִים אָפָּי עַל פִּי כַּן רַבִּים מְאַחֲנָנוּ יְשָׁרָם
לְהַמְּחַנְזָר בְּעֵינֵי שְׁלִיטָם וּמְלָכִים וּדְוָמִיסִים
וְהַיָּת לְחַסְכָּבָר גַּוּלָל וּמְוֹשְׁרָב בְּשָׁפָן"א
וְעַדְתִּי"גַּן וְאַנְגָּלָאַטִּי"רָא. בְּדָאַשְׂׂוֹן הַשְּׁרִירִים
הַיְהוּדִים מְשֻׁמְתָּרָת אַבְּלָבָגְּאַלְלָא שְׁהִי בְּחַצְדָּה
הַמְּלָרְשָׁפְנִיאָ. כַּמָּו תְּשִׁר שְׁמוֹאֵל אַבְּרָם"גַּאל
וְאַשְׁתוֹתִיקְרָה בְּעַנְפָעָנִי"לָא הַי בְּחַצְדָּה מִשְׁנָת
הַמְּלָרְלָר"זָן פִּיטְרָו רְעֵעַ טְוֹלָעַרְוָו בְּעֵיר
נָאָפָּו"לָשׁ. וְתַהְיֵי אָוְנָנָה אָהָת בְּרַת מִשְׁנָת
הַמְּלָרְאָא"נָא לְעֵגָלְרָא"ע טְוֹלָעַרְוָעָד שְׁנָשָׁא"
לְהַזְוָכָס הַגְּרוֹעָאַסְטָמָ"וּס ד"ע מְעָדוֹ"קִישְׁדוּכָס
טְוֹשָׁ"קָאָטָו הַהְרֹכְסָה הַתִּיאָגְבָדָה לְאַשְׁדָה
אַבְּרָבָנָאָל לְעֵינֵיכָל הַשְּׁרִירִים וְתִיעַעָשָׂם וְקַרְאָתָה
זֹאתָה בְּשֵׁם אַפָּי. וְגַם אַבְּרָהָם קָאַלְוָה"נִי הַיְהָה
בְּכָבְרָ

שְׁבָסְפֵּל וַיַּקְרָא פְּרָשָׁת בְּחוּקָתִי וּבְסְפָרָדְבָּרִים
פְּרָשָׁת כָּל חַבָּא נַחַק יִסְרָאֵל בְּנָוִי. וְאַחֲת מִתְּהָמָם
חַיָּא וְהַפְּרִיצָה/בְּכָל הַעֲמִים פְּקָדָה הָאָרֶץ וְעַל
קָדְחָהָאָרֶץ. וְהַיָּא פּוֹדָטִי"גַּאֲלָל שִׁישׁ לְגַנְזָן שְׁסָטָן
צְרוֹת וְגַלְוֹת גַּרְוָל כְּמוֹ שְׁכַת בָּתִי בְּסָפָרִי
טְעַרְמִי"טָא פִּי"טָא וּשְׁם אֲנִי מְרַבְּדָה בְּרַאֲיוֹתָה
שְׁכָל הַנְּחַמּוֹת וְהַטּוּבָה/שְׁחַבְטָיה לְנוֹחַשְׁסָטָן
יַחֲרִיךְיִהְיֶה בְּזָאנָן קְרוּבָה. וְכַשְּׁבָּסָת שְׁנַפְלָנוּ
אַנְחָנוּ כִּנְחַפּוֹל מְלָבָבָו אֲדוֹס וְתַעֲקָר וְתַשְּׁרָשָׁס
כְּמוֹ שָׁאַמְרָה הַגְּבָיָא יִשְׁעָית לְדָרְקָבוֹנָיָס זָנוֹ
כִּירָוָתָה בְּשָׁמִים חַדְבִּי עַל אֲרוֹס תַּרְדּוּ וְעַל עַטְמָה
חַדְמָי לְמַשְׁפָט וּוּרְאָבִיךְ לְהָבָבָה וְשַׁבָּת
גַּדּוֹל בָּאָרֶץ אֲדוֹס וּנוּמָר כִּי יִסְמְקָט לְהָבָבָה
שְׁלֹמָם לְרִיב צִיּוֹן וְגּוֹמֵר וּפְרוּי הָיָשָׁבָן
וּבְאוֹצְיָון בְּרַחַה וּנוּמָר:

פרק י

ס'ו וְעַד שְׁלֹנוּ רַבְלָטָבָב וְקִיְּיסָת דִּסְוָרָה חַזָּק
וְהַוְנְחָה גַּרְוָלוֹה עַל כַּה שִׁישׁ לְגַנְזָן
צְרוֹת

מקוה ישראל

נָהָרָה

כלאות ארצות וגולילות חתומות. (ר"ל ארצות הולנד"א) . ובארץ בארכי"א היה הינו השיר רוטע ליעולם עקסען זועם מין פ"ע ושהדראנטע (והם מינישרדה).

ובשנת שס"ט לאלה חשיב בימינו היה השליט פאלא"ע צע שליח בן מילאיס' דאן מלך מארו"ק לשלוי הולנד"א . וכאשר בא אל על האגוניהם שט' . וילך אחיוו היטל מוי"ד ייזעט כל שדי אמדינה לה בית הקברות ; ונס במלכות האדומה מלכות פרוס היה חדש טקלוב היהודי אחד וקראו אותו השליט ליעוד והוא היה פון"ר . והוא עני למלך . ונס אחיו נקרא יעקב הי"א . ותכ"ל שגה נא לעיר חלע"פא בשבעים גמלים טענים nisi זאמ"ב נסע לירושלים ותודה מלך צדקה הרמת לעניים ועוד ביום כבוד הנגיד הום אל חוריא"ן כל נך עד שחדרוכס פרי"ריך מאהניט דילשטיין טלית שליח או"ט בריג"מן באגדת שלום על הטהרה יידוד יא"ן שיטרלן מן הצלב פרוס למלאה אחר שאלו ה

נכבר הארץ איטל"יא כאחד מן הערים כמו שנמצא מזה בספר ימות עול' שחברטא" מש גארסוי"ט . וגם אנל' חישמעאלים היו גוזלים מיהודיים . כמו יעקב אבני אש שחתה שר ופקיד על העיר טיבארא"י . וגם בעניא"טי קוסי"נס אנאן אשושאר הטעים אשר היו נבדים בין הגוזלים . וגם במלחים הוא יהודין נעשים עקסר"אף באש"ים . שהוא כמעט שר ופקיד על כל המדינה . והברית והשלוט האחרון אשר נעשה בין סול"טאן סעל"יס ובין הווענזי"ני שהו לחיים ע"ה שנה נעשה על ידי השרד"זון שלמה רופא שהיה משליח לווענזי"אה בשירות נזולן ובכבוד נдол ונתקבל בחברות שרי ווענזי"א אשר לא נרא' מכבוד הזה עד היה' תח'טזען ואיזה כבוד ונזילה נהנה בכבוד השד זוסט נא"פי כהים טאריך שניט שידוע לנלא אדים שנעשה דרכם על נאס"זיא ושר על מילא"לא שבעה האיס . ומזה השרוד והטס יוספ נאס"ז כתוב הספר פאמיא"נו סטרא"דא בספר מלחות

מקוז ישראלי

שאלו אס' יצטרך לאזקה דברי. זהה להר' קבלו אמרת השליח בכבוד נהור ובאהבתו יתיריה וסתנאות רבי מורה וכחכו תשובה על איילת הדוכס חאנל והיע תחתיותם עלי י"ג הודייס ויכלט השם מבוניהם בשם היי"א שהוא שס' שרחת בלשונם. והעתק הבהיר ההוא הראת ל' החכם הרופא מוספ"א. וזהו שיתר גודל הווא שנברם מתחפש ואילך עד איד"ז אכמושכת' האסוף דיר"ע טנספלך פנקורבל ספר הארץ שהבר בלאשון זיין"ה בדף ש"ב שאומת היהודים יש להם כוחות בעיר קוושין תקנינים שט טוחנות בעבורם וistolחין איזן להבט'. וכן האספה י"ז הונגען"ס לינש"אט בטפוח צורין אינד"א. פוקס"מ ימחב שיש שם (ר"ל בקווין) בטע כנפיות יהודיות זו שטחים ויעזיות לאילך.

ויבש נזרני מיזילן מפרא' גאנבעשווין ליעזע מהקייסר פוטי'אס ונשא חזות אקייסר' זונט חזות איזד'עך. נר' שבצע שטוי' לנט שער גאנבער גודל בצעי' הקיסר פוטי' גודעת (זונט אונ' חאנבער)

מקוז ישראל

המעתיק לא אחשכח מלספר שבימינו שנרת ת"ל לאף הש夷 שלח המלך סולט"אן סאלו" מונאל שרי מדינות הולנדיה" וא אמר האדון משה בר יהודה ביבי"ר עט בנו יהוד' ביבי"ר לדרבי עט שרי רג'ל בעבורו דברי שלום ולבבות עמהם בר' בעבורו' וקבלו הור' שרי הולאנדי" וא בעיר ה"אג בלבוד גודל ומשם נסע לכאנ אמשאנדרס ועשה לו יועץ הטעום לבוד גודל ובימיטס מוצעיטס נפטר והמלך לעולמו וכבוד גודל עשו לו במוחר ויקבר בבית החיים של ק"ק ספרדים וגט שרי המלטה נמי'ה המשינים על הטלאחות דים עשו לזכבוד גודל וישלחו שליט ספרינט מלארה שרים וראשים לבושים גודים שחוריים. וילכו אחר דמיה ונותן זונת ערד קבלו. ואחריו לקח יהודה ביבי"ר לא אמר מושלת אביז'ה זיא שחי' שניים בהולנד" וא דורי מות אביז'ה ואחר נסע לקורנשאנט" נא זימת עט בימיט מוצעיטס גונט האה"ן גראן" מוש ניל"וש ד"ע קראש"ט ע והיה נקרא טניו' נישראל מטה קורי"על ז"ל (והו)

הגדול החסיד של ברנדי" בורג בעיר קלוי" וזה
והכבד שהי' לו בין יוצאי הולנד" ואחרון
חביב הלבוד הנזול של הקzin החסיד וכן
ונשואפנימ רבי ליפ"ן שישלו אצל רובסי^ו
(שרי הנבר"ל) ועד כהנה וכתנה אשר במעמץ
אין שדרוכס קטן או גדוול שאין מקרב אליו
וחורי להועז עטו על עניינו ועסקי. מבלן
הנ"ל ניכר לעין כל שהוא מעשה' והשחות
הפרטיה علينا לקים מדה' שהבטיחנו ואנו
וגם וארכ' רנו':

๑๖
ומה אומר מאומת שעלו לנו להעלת על ידו
תורת' וחכמתם כי רב' מה' הא'
היה הרמב"ס ז' לשחיה, לופא נאמן למלך
פראיס סלאדי"נ. ואחריו היה מיטח אמן
חופא לסלוד"ן באנא"יט ואלי' מנטל"ט
היה הופא להמלכה צדקה מארוי" אדר"ע
מערוי"ק"ס וואיל היועץ שהיה להה נזיר
פארוי" בא היה מלך פילוסופ"א. אליהם
קדענטע"ס (ר' אל"ה הבהיר) ולמי אברחות

? א ז ט ד"ע

ויתלו כבוד גדול בין שר הולנד" אוטו
פיז' יצא כאובל עסקי חמלך פורט"ג אַלְגָּה
ונקח אותו עטנו"אל ר"ע בעצטונ"נ' יט"ז על
פיז' יצא כל עסקי המלך שגע"ז ואך
שבפידטא"ג אלובשפנ"ג אין יהוד' אתה' יושב
בפוזחיא עם כל זה מנשאים המלכים והאלים
את יהוד'בו וראי השנות היבש ב"ה היה
גם איש אוזד ושתור רב' יוסף ברבי דניאל
טולערא"נ. באה לבאן טוללה' פון דיקטט
מאחו"ק אאל שעדי' חמימות הולנד"ג' א ועטנו
פיז' יצאו כל עסקי מקיטר הב"ל ואונז' ר' דניאל
היה לו ליוען. ובהתאם מז' אקייט הינ"ל
במשלה הואה להטרתיהם נטולערא"נ' אחים
של ר' יוסף הנ"ל וועל' אורה למלאן ברית"ג'יא
היא אינגלאט' ר' אולשטי מדינות הולנד"ג' א
בעבור עטן גרוול. גם ידוע מהבזבז הונדרא
אסדר היה להטרת הארון יצחק טיש"ד אַלְגָּה
בק"ק אנטג"ז' ווא שעט פיז' יצאובל עסקי המלך
שווי"רא. גם יהוע מהכבוד הגדול שהיה
להקzin רבי אל"ה עשייך ז'ל בחדוד הרים

פצעין

מקוזח ישראלי

ד"ע נאלטא"ס למדנו עט הגמוניות לשון הקודש. וספריו הרקדווק של אליען גמל השובים בעיר רודז'מאן. רודז'ר ד"ע פא"מיס היה חשו' ונכבד מאד בעיניו אפי' פירוט סיקום טום החמישי ברוכמן. פיקאי מעירנבו לאלקת למשתו מלמדיס יהודים כי היה מודה שגפשו קזרחה. ובפרט מארכיה בית שהיינו סיטאלים עליו. ועוד בבל ים אמרו רואים ערבים ונכברים מיהו מושתת. י"ט להפ אהבת וחשך פנימי לשאול וללג'ור מנור דת תורהינו הקדושה. שנורח נראתה לעין שתקב' ח לא עבד אותה. ואם אמר רודף אותה באז אחד שתואלאג'יבס ומפני הדבר ביזהו ואוהב אותה ומרקם ומכבר אותה ומעלה צחוי בני ישראל באל' ישועה ח' בבל קלחתס גמ' שיעקב לישועה קרייתיה'. ואט דובס אי מלך אמר ש נא' אתם ומונרטם יש אחד שא' הבה אותם ומקרבם. כמי ישען אל הרבת מצות אנטוליא. והמלך תונרו של אדריכת רענ' גראק והזוכם על סאו' יאנכי מדעיכם

מלוחה ישראלי

נת

וולדיעתם על ידי חזק הנושאן והטפות שעבלו
המדינה שieszביבם בני ישראל יש משא

סגן ומתקן רב:

סוף דבר. משה אמר דבריהם ל"ב פסוק
ל"ד לי נקס ושולם לעת חמוט רגלו
ומטירשה ב' פסוק ג' אמר קדש ישראל ללה'
דאשירות חטאתו כל אוכליו יאשטו רעד
חבא עליהם נאם ה' . ובסימן ל' פסוק י' י"א
ט' זאינדרו אתה חאל תיזא עברי יעקב נאסר
ה' אל החת ישראל לכו חנני מושיעך מרתעך
ואתה זיך מארץ שבטים ושב יעקב ושקטו
ויאנגן זיין מהידרבי אחך אני נאסר ה'
להושיעך עיטה כליה בככל הנois עיר
הפיוצחיך שם אך אוחר לא עיטה כליה רונו'
לכן כל אוכליך אכלו וכל אריך כלם כשבמי^ל
ילבו והז שאסיך למשיטה וכל בזיל אתן
לבו. זאת מזאנו וראינו שימוש מלכורת
גבוכרנא עד עתה לא הייתה הקומ' ליטום
מלבהת השונאה לישראל. בז אונטי' כב'
פומפ' עם כסיבנו' טא' פלי' וס מלך אורה'

מקווה ישראל

ד"ז אלפונס סוס בן דוד, "אנטוני" נגעש עד
דור הרביעי, והמלך דוד, נסיבאנס, שיאנרכיה
עם כל שרי פוליטי, נאל במליחות אפליקאי
בתקום אשר הוועד היזב היזהדים הענויים על שפט
הימ ועיניה, אותן ביסטורייט קשיט שם נפל
שרוד עם כל שליטוקום הולשע טמה המשפט
וגם שאר מדינות טנאן, יטלני-נטפטו בדבר
ובחדר, וטהר צהר, והמלך פערדיינה נטה ואשוח
המלך איז, "בל מאין ספ"ר ליה טהו שונאים
אותנו יותר שביל שונאי נראת מה עלתה
לهم, המלכה מתח פיסוריין קשיים, והויא
הgalatmen חתנו בעלה בחר ומטרטז בבי עמר
ועבריו הגלי אותו מטוקם למוקם, ובנו
ויחידיבן, "ז שניות נשא אשח ומרט באורה
שנה, בל, ולען, ובתור איש חשב בדעתו
שתהיא ירושת מלכותו והחתון במלך
איינט, "על מלך פידט", נאל על מנת שנם הוא
הראש את היהודים מארצו או ימלוך רחם,
ילדה בעיד סאויאנו זא ומזה, והוילר אשר
גיאודזיא אשר עללו שטחו העם אישר במלכות
קאסטי לא

מקווה ישראל

קאסטי ליאו וממלכות אהנו, וממלכות
פודטיגאל שימלא מקום אמותו מתי בנ"ח
חדש ובכן נערך ונישרש ניע רודע המלך ספרד
פיירדי נאנט רואו בל. ואיות אמותו עשו
בנו אנשי ספרד בעיר מאנטו בא, ומיהא
וזה שאינו עוד ערך ארץ גלאן שלחציו אהנו
להמיר רוח בעיר מאדרי, שעת שצ'אלאל
הישי ולמנין הנוצריים אלף תל"ב וענין
המלך והמלך האינפֿן רואם, ובחתאת
אבותיו האכזרים נחרג בחרדיס ההוא בנו
קא"ה לו מטהוון היזא והלאה נראת לעין בגד
טפלת ספרד. את כל הנאות ושמחות
הנכילות תראת נושא בספריו ספר המעשים
שחברתי עט כל הנאות ישבסטר רמי יסף
הלו יאם ינזר השם אותו להיות. סוף
דבר שבلد הדברים אשר דברו علينا חנכיאים
נתקיים בנו עד עתרה, לבן הייביט אנחנו
לנצח בשטחה גדולה אל כל הארץ
והגנות שהנביאו לנו על פי ה' כי דבר
אלתינו יקום לעולם;

טפסל נבוכדנצר שר Ach בחלומו. עד עתה, שעיל מלכות רבייעית מלכות ישמעא וטלטת ארכוס נאמר כל קבלתי פרולא מתקח וחסל כולה. וזה שאמר מלכו פליגא חתוה גגו/ו לא לחשון רבין דינה עס דינה. הא בר' פרולא לא מתרב עט חספא. על דבר שיש לכל מלכות דת אחרת. ובו מיהון די מלכיא אינון יקים אלה שטיא מלכו לי לא תתחבל ומלאותך לעם אוחז לא חשבק והליך פרולא נחשא חספה בספה זהה בא. אמר זה על פלאות החמייש הוז מלכות מלך המשיח. ומהצומת תאורה חזק חדש לחוקת האמת. כי הנביא ירמיה אומר בפירוש נאולת ע"ש ישראל ויהודת מחרמת אל אדמות אבותיהם. ומלחתם גור לטעג. היה אחר כל ימוננו יושע. שנאמר רמידה, כי הנה יניט באים נאם לה, ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה. התשובות טלחואין אשר נתתי לאבותיהם וירושה. ואחריך אומר קול חגדה שמענו פחד ואין שלום.

פרק יט

טט

וגם נמי שהגאולה תהייה מהירה בזמן הקרוב יקבץ מארב עכיפות הארץ. ואמר הוא על יהודה ובוניין וקראמ זגビיא נפוצים להשミニינו שתחוללה יפיצט הקב"ה לר'כיפות הארץ ומיצט יקצת כמ"ש רניאל, "בפסוקו, וככלות נפין יד עט קדש תכלנה כל אלה, והנה אנרגו רואים שאף באמער"ק א שהוא חלק תר' מהעולם יושבים בני ישראל ויש להם בתוכניות א"כ קיים דבר תב"ל:

ט

ואביה לכם עוד נבואה אהלה מרדיאלי בסימן הנ"ל. באומרו ואחריה דניאלי כתום הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישמעטו רביס ותורה הדעת. ר"ל של לא יבינו הרשורים עד עת קץ שתכלינה כל אלה או יבינו לפרש כל חנויות. כמו שלא הינו יוציא לפרש את השני רגלים בהזאת נמקל

באמת או הוא סימן שזמן האחדות היהני' הוא בקרוב. ולפי שירטוטה הנביא נבא כל חנ"ל ביריך קצורה מה שנבואר שאר הנביאים בדור אחותה לכאן אמר לו הכן"ה בתחילת הסיגנ"ל כתוב לך את כל הרבנים האלה אשר דרבתי אליך אל ספר. כדי שידרשך ויתבונן בהתבוננות רב אתה נושאתו מזור הספר כמו כל דבר הנכתב בקיצור מלאין. כמו שמשדר בסוף האינו הדיננו נויס עמו כדים עברין יקום. וגם אחורי דבריו נברכו לישראל לך זהה אשרך יישראל מי במקור עס נושא בה' מן עזרך ואשר חרב נאותיך ויכחש איזיביך לך ואתה על כמי תימש תדרוך. נשמע מדה' שיחיו קצת מהאו מ' בוטח' על זה שיבחו ויעלמו את ישנאתם לנו ויעשו טובות עמנך כדי שיהיו אוחנו בחילוחך כי בפי נבואה זו אל' פסוק יג' בא' מלה רתקתי דמס לא נקתי. מודאי לא ישבה ולא יקדים רקב' הארץ דסיטרא א' עד שפכו האומי' על לא חטא בעבוק' لكن אומת האמורות שייעשו עטנו מזבאותינו ושליכו טנאחים מטה נס המוחיתו קבוץ ניס

שלאם ונו' הווי כי גדרול' היום החויא מאין כמות ועת צראה היא ליעקבו טנה יושעוגו' ועברוזאתה אליהם ואחר דוד מלכם אשר אקס להסוו' כי עשת כל חבל הנויים אשר הפיצותיך שם אך אותה לא עשה כלת ונו' כה' אמרה' חנני שב שעבודת איה לוי יעקב רמי' גאנתיז ארדט וונגעודה, עיר על תלחה' וארטון על טעטטו ישב'. גם מצלה חנ"ל דבר דניאל' יב' והיתה ערד צריה אשר לא נהייתה מהויה נוי עד העת החיה אובי' עבדת החיה ימלץ עמד וגו'. ואם כן נראה מדברו יטיה בטיטן חנ"ל בקיצור דרבライס מלכו' משיח בן דוד. וכליון האומות. ובנין ערי יהודת' וירושליס' העיר הקדושה' ובנין בית המקדש השלישי. ובסוף מסימן אומרא לא ישוב חדרון אף ה' ערד' עשותו רעד הקימע טומורת' לבו באחרית הימים תתבוננו בה' לשבע אחירות' חיטט תביבו את נבואה זאת וא"כ נראדה מיד' כשלבים. ירצה להתבונן ולפרא' דברי נבו אהתואת' כמו שעושים בדורות הלו' באמת

ה חמישי שהנבואות מהגאולה שלימה עדין לא היו יהיו לעתיד : השוו שערת השפטים יתקבזו מכל המקום, בוגן הנאה לה עליות המידנות אשור ומצרים והיה העקב למשור והרמסים לבקעה והוא להסבל צדקה במשיח שעידם פסוק ת' וט' כי אלה בעקב תעופינה וגנו נספס והבט אחם : הדבר הוא שלך אחד יהיה לכולם והוא משיח בן דוד ולא יחזר עוד לעתוי מלכויות ולא ילכו עורה בಗלו' וקילאו להם עם הקדש גואלי ה' ולציוון יקרא דורשת עיר לא נועבה :

חתימת הספר

עב

אתם רוני וקציני פנו לנכס אליך דברי טנטע" זינוס כיאין אני מזיא בכל דברי הסופרים דבר כויאם בדברי הסופרים אשר עדר סופרים אחרים מלבד הסופרים שהוברכו גורייל" עלמו פוסט" עלו גורו" פיו אפ"וד הורטע" לין . בח"ז ד"עSIGNIS עגל"ע בספרו הב' פרק ג' . מאדרינו בספרו יא ב ז אג תניכת

עמדנהינו וועליהם נאמר או ירננו כל עצי עץ וכל עצי אשר ימחאו כף שבשנת ג' נוייש מהו גם מהה' כי זה התבנית אשר ברת השם עם אברהם אבינו ואברהם מברכיך ומכלך אאר בראשית י"ב פסוק ג' :

פרק ז

עו

ואלו הן פלטי הדמויות הראיות ממנה שבתבנו מתחילה הספר הוה עד כת' זכרה הא' הו' שבמלכית הירדו מערנא (בל' א' וועשטאנדר"א) יושבין קצת מעשר' השבעה' ונסעלו לטם מאין קדר דרך אニア' אודיל'ס" נאו עוזר היוט הם נסתרי' בחלק אמר"ק א' בהשנות השם יתגרן : השני' שעשרה' השבעה' אינם ישביט יחד במקום אחד רק בחרמת מקומורת כמו שמכירט ישעה' י' א' אשורי' מצרים' מצחומי' עילם' שנעל' חמת' איז' חיים' השלישי' שעשרה' השבעה' לא חזרו לאלה' ישראל בז'ון בית שני: הרביעי' אשוד הרשות הם מאמינים אמונה' ישראל: חמינו'

מקוח ישראל

ח'ינטנשטי, ותוכנמרס"א בספריו ה' הג' הנקרא ריעאט, פומא"ריו בספרו ל'עק"סיק פושעווין בספריו הב' פיבלו"ע עקא פרק ה' מוציאי' את השם פע"רו ממלת אופיר. אבל לפ' האמת הוא רחוק לדמותו אותה פע"רו לו לאוותיות או"פ'יל ועוד שהאנדריא"ני פע"רו לא שמעו מיטיחס במדינחט שם או"פ'יל כמ"ש אינג'ן גארני"לאסן ד"ע ל"א פע"גא שכאישד באו אנשי שפנ"א אל גובל המלכות הוואת מצאו דיג' אחר על נהר אחד ועל שלא היו יכולין לדבר עמו בלשונו שאלו הוו ברנו על השם חמדינה ההיא והבין חריג ששואלין אותו על שמו ואמר פע"רו. וע"כ קראו המדינה דהיא פע"רו עד היותה זו. אבל שם או"פ'יל האמתי הוא מורתה תודור"ל או"שט אינדי"א כתושכתב היוסיפון בספריו השמנין פרק ר' מעשים הקדרמוניים. ונס המכמר אקס"ט בספרה ה' דשחבר על' האינדריא"ני כרך ב שאו"פ'יל היא א"ו"שנ' איבר"יא ומשם היו מביאין לשלהמת באניות. כסף זהב ואבני קרתאכט שנתחבנו. גם שטוףר גומה"רא בחלק

מקוח ישראל

כג

בחלקה' מענייני אינדי"ני רפק"ר. וגם סאריא"ט ע בהקדמתו בספר המעשיס מדינחט פע"רו. בתבו של דעתם הנוטש שישב בא' אטלנטיס"קא מן פלא"טור באדרץ טימ"עו. המהוללה על ידי גרייגי"אס. נסעו אל אי באלוופען"טו שהיו קרובות זולו קדם שבבו בים. ומשם נסעו אל המרים' חיבשה אמערי"קא ומשם אל פע"ררושפן"יא חדשנה אבל אגוס"טא בספרו ה' שכתוב מארץ אינדי"א פרק כ"ב מזתק על זה והוא אומר שמי' שנות' מן היא הוה דבר הוו' הכלabal באנגלס הלא האיס הנט בטבעו בית ומוי' יכול לידע מהם דבר. וגם פערפירי"או אוריגו"געס וגם פרו"גלו כותבים שככל מה שכתבו מן אי אטלנטיסי הוו צורה וחלום: ובסופר לעסגרבו"טוס כתוב שעלהתו שבימי יהושע ברחו הכנעניים אל האיס הנט. וזה רחוק מארך מן השבל להשיג כייך יעל' על דעת הכנעניים לישע פאלצם דרך יטסונהרו' רביס למידינות רוחקות שלג'א ידועס. ובפרט שהכנענים לא ישבו מתחילה רה' קרוב לים אטלנטיס"קא

מקוה ישראל

סיד

מאנשי הדרז מוארת ר"ל או"ש אינדי"א כי
נסע עלייהם בדרך שהי' ירוע להם להלום
עניהם על שטוברתו לישע אחרי התהילים
והגבאות להסתירם מאותן האומות . ו גם
ו Ath leti thah סבה מאתה השגש שם בא במקורה
איוה בני אדם מהומות ומיילדacid לפלנס
שהס עדין בעולם ומתיוים ההו לאנגלו
לשוט ארט . וזה יותר קרוב לאמת . באשר
שאנשי אמרי"ק אינם כאנשי שינוי"זיא או
איינדי"ני או באטי"ארט . כי הסחשי דעת
וכמעט נמשלו כבחמות נדטו ועובד"עבורה"
ולות ותמדח אכזרים בטבעם כמו הברבר"יס
ובמו הקד"רים שבברבר"א"ה ואין להם שם
כתב ולשון עלהן שכחו ארץ הדרכ' שהלכו
היהודים בו לבין התרים וגט אין דעתם
ומחבהתם משיג זה . ומי יודע שאין
אמער"ק א היה בימים קדמוניים בצל הדרום
קלובת וספיצה אצל אוי"א ביבשת . ולפי
דעתו הו' בל' סען' בני ישראל נפשו מאל' קדר
ביבשה רוך שם לאמער"ק א באשר שהשתת
הטלביות קרובות זו לזו מאד כמו שנראה
לעין

מקוה ישראל

אטלאנטיק"ק א' זקצת מן הטפחים בתבושת
בני ישראל הנמה ושכחו התורה והמצוות .
זהו שקר גמור כי הסופר וחמלין זוה"אן
האור"אטא כתוב בספריו חקירת השבל פרק
יד ומעיד בטעות שהיהו ריבית הנמה עם חכם
ונבון מכל העם אשר על פניו האדרמה , ונאים
בחיתור איבריה יפניהם לבנוויאן והאינדייני
מאוסיס ושורדים וחסידי הדעת . לבנאי
אפשר לומר על העם הזה שאנמה בני ישראל
ונסאי אפשר לומר ששכחו לשונם הקודש
וכתיב הקודש והتورה והמצוות . הלא בכלל
חוצה לארץ אני מקיימים את התורה והמצו"ז
ויחד טמיה שהיו מקיימים ישראל כשבנו
על אדרמתם . ובכן דעתינו נתה לדברי
מנטעי"נעם שדים יותר אמיתיים וקיומיים
להאטין . כמו שבימיים קדמוניים היהת
האומ' בר"ט נכבש' מאנשי זאק"ס יטמל חמה
עד שב朗诵ו לבין היהודים הנגיד' שבקמבריה'
בן הדבר הזה שהיהודי' היז' הראשון שיבר
בחלק אמער"ק א' שבאו שטח' דרך אני'ן
מארץ קדר כמו שכתבת' . ונרדף ונחרטנו
מאשוי

מקוה ישראל סה

כמי שבתב סוזעטוני" או בספר פרק מ' שבימי תיברי"ו אנטבאו י"ב מקומ' בחלק אוי" אח' וגם מעיר על והאורדי"ו אום בספר השביעי פרקל' . וגם דיאו"ן בספרומ"ז' . אף שאין נומנים לוחזטן אחד ר' רק זה מקדים זה מאחר טאך"ט' בספרו י"ד . עוסעביאו בהבריה היעיס שחבר מספר מטבחית העיר הנרוליה והנטוליה לוד"ק' א' אודינע"גע' געס בספרו כ'ח' בארכוני" או בספרו ב' מסדר שבשנת ט'ג' ש"מ לניצרי' יט' ט' לטף הששי הי' תלהת ווע' שאבדו מלקות וענימ' רביט' . ומהרויש הי' יותר גROL הי' בומנו כמו שכטב הסופר האומר אלון"טו פגע'רו'ו בספרו ספר היד מומני' הקראטוניס' . שבשנת שאט' לאלאף היטשי'ב'ו יוניו לנטצי'יא' ט' תרל'ח' חמיה'ת הארץ להדרוע בעאי הי'ס' ומכויז באאי הנקריא צנט ט'יכ'ל מקומ' מושב ראש ופקי' המרין' וגאַזְזָן' בניני'ס גROLים וחווקים' ומתר' הטעד' עתיה' גוליהם עיבורו ישבי חמי'ס אורת' בתיהם ויצא' השדה וגם שם לא היה בטוח'יס ואן' געט אחור'ה דרא' דורך' פדרסאו' מנקיס

הווא'

מקוה ישראל

לעין בצדorth שלט פלאן"ר פלאן"ז'יא' . הענדרי"ק אַלְגֶּרְיֵן' בלו"א' וונגסזהנס אחד מן הנכיסים שעשה הקב"ה לעשר' השבט' שארונטעם משפט רוד'יס תקזר של' אַנְי' אַז' הריחיב הקב"ה את יט' התקצ'יל וחלר' ושטפ' חלק לב מהמדינה הייבשת ונעשה ממנ'ים גרויל' ורחב' יריס שלא יכולו האוונות למצווא' את השבטים ולעבור אַלְגִּי'עס' ושינוי נפרשים' ובבדלי'ט מהם' . ואל תחתנה על החפלז' והדבר הזה כי מאי'נו מדינ'ות לבות ומקומ'ות' דבאים' שנטבעו ביס על ירי' זיעח הארץ' כמושכת' עקסעטז'יג' טע בספרו מטבחית מדינ'ו' נצרים' בימי חערקו' ליט' . וגם פרומצעהו בערו'ו' ז' בספר האחמי'שי' וגם דיאודו' ז' בטפל'ו הששי' טמבל אטי'ק' אַלְגְּוִיב' ז' אַטְהָע'ן' פ' פלייניאו' בספרו השני פרק פ' ה' ובס פלו' ז' ג' פרק י' א' פטרא' בון' בספרו אל' ז' ס' א' מטבחית פלוטר' נו'ס בספרו אל' ז' ס' א' מטבחית הא' פארוני'ק' א' . ונס ליזקאנוס מספר טורה בספר האתלזון' ומוי יודע שאין כמות מקומות' גאטבע' ברבנות העתים על ידי' ווערט' הארד' גגער'

עד שבאו שמה או איזה מן בני אדם הוליכם שט בספינות לעשנות מהם ביבר לאזק בם; או שנבראו מן האדמה כמו בששת ימי בראשית, וכל אלו הידועות וחוקים הם. כי אי אפשר לשום בהמתה או חייה לשוט בית הנadol רך כלכך. גם אם אומר שבני ארץ הוליכם שם לעשנות מהם ביבר. לאיזה תכליות הוליכו עמם מאריות וונדריות ולסקן עצמן בסכנה נדוליה. וגם זה אין נראה שהק"ב בראם מחדש מן האדמה. דא"ב לעתה היה מצודת לench שיכניסם בתיבת הלוות ורע על פניהם הארץ והלא כחובלתי תכליות ריבול לברווא אותן כבראשונה. על כרחך דעתינו הוא האמת שגם המה עברו באותו הדרך שזכרנו ואין לבעל הדין פחתון פרח לחיקוק עליינו. ועוד שיכול להיות שסוף גבול של עולם החדר של איינדי אצל סוף גבול של עולם היישן. ובכל שאר דבריו אהן לוי או מונטעוי" גוס אין אני מוצא דבר שהוא בלתי אפשרי. כי חפלת שמע ישראל לא הייתה חפלת ישראל בכל חלקי העולם שהם מתפללים בצרתם.

זהו בתוך היה יותר ממן ח"פ אמרה עמק שתהיה טקיה מתחוכו אש. ומחרק האש על צמיס לטעלת עד לב השטיח עלהבו המים בתוך האש והיה עשן וקיטור ודוואו שנפלר משנים אבניים רבוזת וגדרות והיו ביןיהם אבניים כמו הריס גholes. ומבח האש עמדן על חיים וטנתה ואחר ששקעו בתורה הים נעשה מהם הדר גדור באורך פרסה וחצי וק"פ אמות בגובה וזה ג' אמות בעומק. והר תזה הרתיה את המים ביבתו רימוחו רגינס לרבים ונשפה מין חום הדר מטה ב' ספינות גדורו' שיכלין לעבור בים אווש"ט איינדי"א. ואחר ב' שעיס נשקע כל הארץ. וא"ב כשען שנעשת ים מא' החורבן נוכל להאמין שיש המזר והקדר של אני"ן ששפ חלק ריב מהמידעה ונעשה מנוראים גדור. עוד אחת היא. הלא יודע שאחר חטבול נפאה כל הארץ מבני נח שניצלו בתיבה. וא"ב מניין באו חירך רעיה אל מדינת אמריקה שבודאי לא נזקן או מחרשת מן הארץ. אנסתי"נים נחים מתחם של דעתנו עברו אותן מן תחתיות רעות ושם דרך הימס עד

מלך יהודיה

בצורתם . ו גם מה בספר פתרון המלשנים
היא הדרבר אשר דרבן עזרא בספרו הר' שעשה
הקב"ה נכלי ליעדר בנטעס דרדרנהר פרת וגם
זה בספר שאין מגליון סוד כי אם לבן ג' מאן
חדשים שתחס סך כ"ה שנים הוגה הדבר אשר
כתב יא"ן רעל' את עברו מחלוקת אמרו "קא
חושבים האינדי" אני את ימי חייהם לחדים
ולא לשניים . וגם מה בספר שהרי מגלים
סדרם בשדה הוא מנהג עתיק ויישן מהיהודים
במ"ש ביעקב אבינו בברחו מפני לבן ריקרא
יעקב לרחל וללאה השדה אל צאנו . ואם
כן כל רבריע אין מנגדים . ובזה אתה קני
לטלי בקייזר . כל מה שכחתי הור' רק לאhab'
תקירח האם ולא להכעס ננד שום אדם רק
להראות את לומדי חורתינו מה שלא ידעו
ער עתה הוואה להאל של מאכתי זאת חיה
נוחה להם ולקודחת באהבה . וחלקי
את ספרי לע"ב חלקים ננד ע"ב שנות הקב"ה
ברוזן שני מעתה וער עולם אמן :

סליק סליק סליק

ע"י הופיע בנויטן ווילף בר אשר אנשי שליש